

Käyttäjien toivomukset

Puiston melutasoa pidetään haitallisena käyttäjien viihtyvyydelle ja siksi avoimet alueet Tuusulanväylän melumuurin puolella toivotaan istutettavan tiheäksi suojavihervyöhykkeeksi. Koululaiset ovat huolissaan siitä, että moottoritielle pääsee esteettä: leikkialueen aitaamista esitetään moottoritien puolelta. Puistoon toivotaan parempaa valaistusta, pyörätelinettä ja lisää roska-astioita. Joitakin leikkivälineitä pidetään vaarallisina, koska niitä ei osata käyttää oikein – näihin välineisiin toivottaisiin käyttöohjeita. Asutuksen reunassa olevan metsäkaistaleen toivotaan säilyvän rakentamattomana, sillä se suojaa asutusta tuulilta.

Tavoitteet

Parannetaan leikkipaikan olosuhteita istuttamalla lisää kasvillisuutta Tuusulanväylän suojavihervyöhykkeelle, puiston etelälaidalle. Kasvillisuus toimisi myös aluetta rajaavana aidanteena lisäten puiston turvallisuutta. Avoimet niittyalueet soveltuisivat hyvin ympäristötaiteen sijoituspaikaksi. Ympäristötaidetta voisi sijoittaa hyvin kevyenliikenteenreitien varrelle nauhamaisesti Laamannipuistosta Paloheinän majalle saakka.

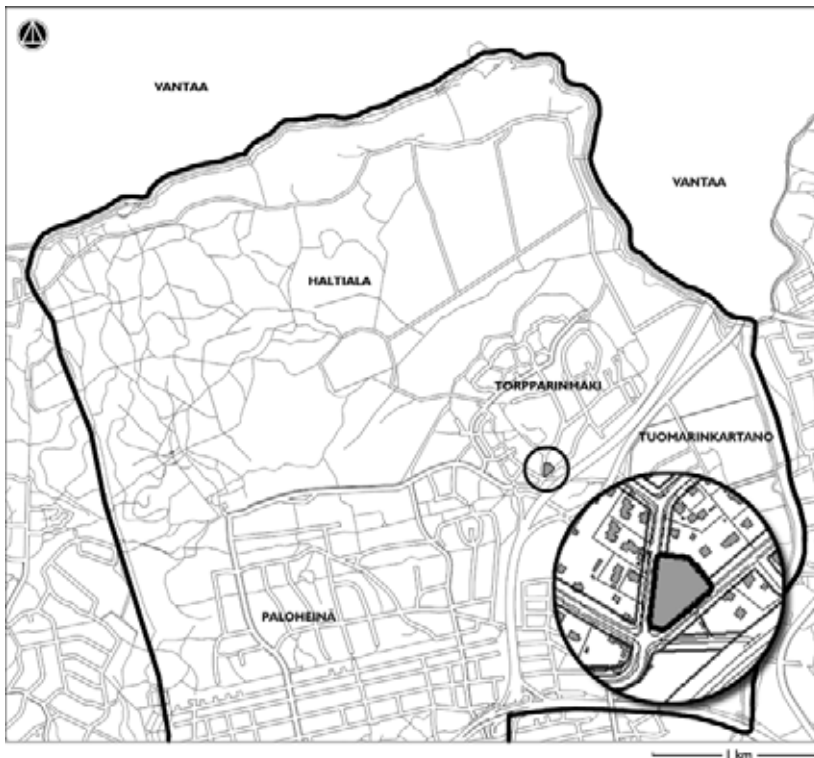

(ylin) Pelialue.
(keskellä) Leikkialue.
(alin) Kaavassa esitetty puukujanne tulisi kuvassa olevan tien molemmin puolin.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Leikkipaikka pidetään kunnossa ja välineistöä täydennetään tarvittaessa. Puistoon sijoitetaan pyöräteline ja roska-astioiden sijoittelu tarkistetaan. Istutettu kasvillisuus puistossa on jo varsin tiheää ja puuryhmät vaativat hoitotoimenpiteinä harvennusta. Hoitopiiri tekee puiden merkitsemisen ja puiden poisto teetetetään suojatyöryhmällä. Alueen numikot, jotka eivät ole aktiivikäytössä voidaan hoitaa jatkossa niittinä. Niittäminen suoritetaan vähintään kaksi kertaa kesässä ja niittojäte korjataan. Suojavihervyöhykkeen istuttamisesta Tuusulantien puoleiseen puistonosaan laaditaan suunnitelma, jonka pohjaksi tutkitaan alueelle aikaisemmin laaditut suunnitelmat. Tavoitteena on saada melu- ja saastesuojaksi monikerroksellinen, metsäinen kasvillisuus, joka ei vaadi suuria hoitotöitä. Samalla tarkastellaan istutustarve myös koko kuvion 471 I I osalta. Laamannintien puukujanteesta tehdään havainnekuva keskustelun pohjaksi jatkotoimenpiteiden suunnittelua ja aikataulutusta varten. Laamannintien mahdollisen kujannepuutaimien tarve ja arvioitu istutusaika kirjataan, jotta saadaan tarvittava taimimateriaali silloin, kun hanke on tarkoitus toteuttaa. Metsäalueita hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Mikäli metsäalue tullaan kaavoittamaan asuntorakentamiseen, on tonteilla säilytettävä mahdollisimman paljon olemassa olevaa puustoa, joka toimii reunavyöhykkeenä pelloille sekä tuulensuojana asutukselle.

79. LAINKAARENPUISTIKKO

<i>pinta-ala</i>	2 696 m ²
<i>rekisterinumero</i>	47079
<i>hoitoluokka</i>	C1
<i>osoite</i>	Viskaalintie, Lainkaarentie
<i>kaavamerkintä</i>	P
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki / luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3107, 3108.1

Kohteen kuvaus

Asuinalueen sisäisten teiden risteyksessä oleva pieni kolmiomainen lehtomaisen kankaan metsäalue on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Metsän pääpuulajina on rauduskoivu ja lisäksi alueella on pajuja, vaahteraa ja harmaaleppää sekä joitakin puoliavoimia kohtia. Alueella kulkee sorakäytävä ja sinne on sijoitettu myös penkki. Lounaiskulmalla on oja-painanne.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Lainkaarentien varren viheralueet 37023, 47007, 47079 ja 47124 muodostavat viheraluekokonaisuuden, jota kehitetään yhtenäisenä ottaen huomioon kunkin osan omaleimaisuuden ja kaavallisen tavoitteen. Alue pidetään siistinä ja pyritään puistometsän luonteeseen.

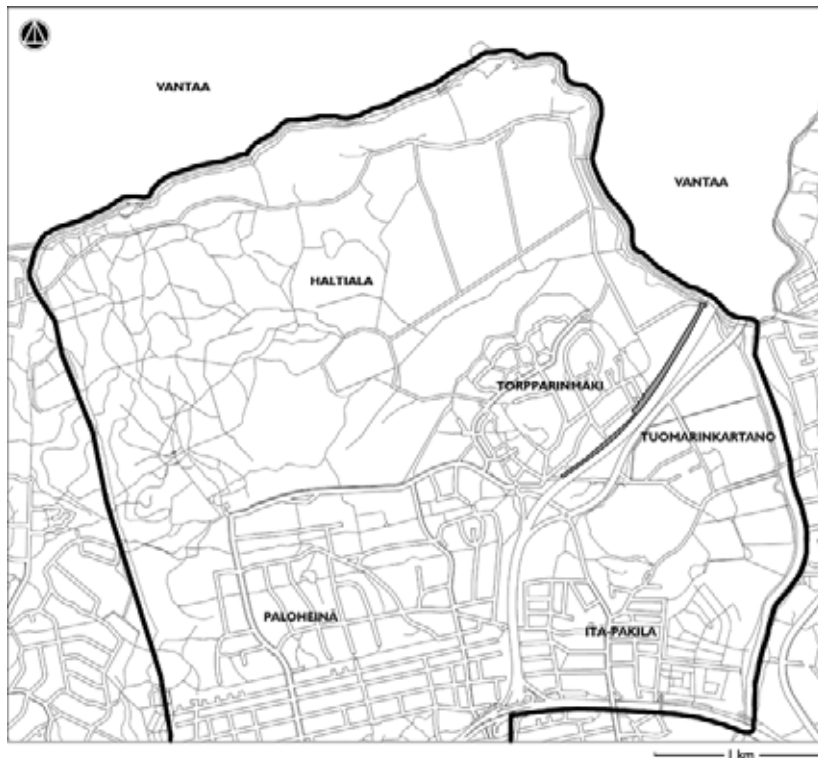
Näkymä alueelle Lainkaarentieltä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Lainkaarentien varren viheralueita 37023, 47007, 47079 ja 47124 kehitetään kokonaisuutena hoidon keinoin ja alueelle laaditaan kasvillisuuden käsittely- ja istutussuunnitelma, joka huomioi aikaisemmin alueelle tehdyt suunnitelmat, olemassa olevan kasvillisuuden ja kasvupaikan olosuhteet sekä suoja-viheralueen vaatimukset. Viheraluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti kiinnittäen erityistä huomiota vesakoitumisen estämiseen ja yleiseen siisteyteen. Metsikössä pyritään suosimaan luonnonhoitotoimenpiteissä selkeää pensastoa, jotta alueen kasvillisuus kehittyisi kerrokselliseksi ja alue puistometsän luonteiseksi. Viheralueelta Viskaalintietä ja Käräjätuvanpolkua pitkin Torpparinpuistoon johtavaa yleiskaavaan 2002 tärkeäksi viherväyläksi merkittyä reittiä tarkastellaan turvallisuuden ja vihreyden lisäämisen näkökulmasta.

80. TORPPARINMÄEN MELUMUURI

<i>pinta-ala</i>	17 575 m ²
<i>rekisterinumero</i>	47111
<i>hoitoluokka</i>	A3
<i>osoite</i>	Tuusulantie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojaviheralue) VP/s (puisto, säilytetään kulttuurimaiseman osana)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Laamannipuiston eteläosa Tuusulantien melumuurin takana ei ole luonnonhoitosuunnitelmassa. Osa alueesta on kapeaa, sekalaisen ruohovartisen kasvillisuuden peittämää luiskaa ja osa on puistomaista puu- ja pensasistutuksineen sekä nurmikkoineen. Suojaviheralueella kulkee ojapainanne melurakenteiden vieressä. Alueelle on tehty uusi asemakaava, jossa on esitetty kulkua Tuusulantien alitse, mikä mahdollistaa puukujanteen istuttamisen Laamannintien jatkeeksi. Alueella on ympäristötaideteos: puutukkimelumuuri, jonka katuosasto on toteuttanut 2000-2001 vuodenvaihteessa (elinkaari noin 4 vuotta). Puutukkimuuri tulee uusittavaksi tai mahdollisesti poistettavaksi Tuusulanväylän pohjoisosan kaavan toteutuksen yhteydessä. Vuonna 2003 on katuosaston toimesta suunniteltu aidan korjaavaa tiivistämistä. Pohjoislaidalla alueen halki kulkee sadevesiviemäri (ja kulkee edelleen Tuusulanväylän ali).

Käyttäjien toivomukset

Asukkailta on saatu 9.5.2003 aloite, jossa vaaditaan kaupunkia istuttamaan tiheää kuusikkoa ympärivuotiseksi suojaksi melumuurin vierelle. Leikkipaikan suojaksi on toivottu metsäistä istutuskasvia.

Tavoitteet

Suojaviheralue saadaan kasvillisuudeltaan sellaiseksi, että se täydentää osaltaan melumuurin melulta ja saasteilta suojaavaa vaikutusta.

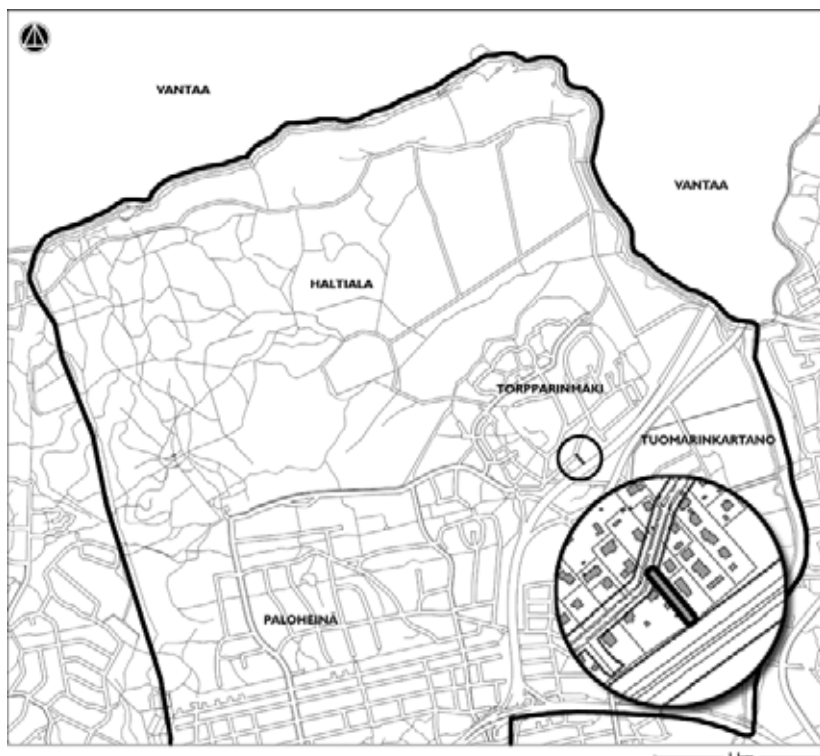
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Laajojen nurmialueiden muuttaminen aluksi suunnitelmallisesti niityiksi tutkitaan. Samalla pohditaan kaistan 47166 kehittämistä, sillä kaista tarjoaa kulkuyhteyden niittokoneelle. Jatkossa avoimille alueille tehdään istutusten täydennyssuunnitelma, sillä vain näin alue suojaa liikenteen haitoilta. Suunnitelmassa huomioidaan alueelle aikaisemmin tehdyt suunnitelmat. Tavoitteena olisi saada erityisesti Laamannipuiston leikkipaikan melu- ja saastesuojaksi monikerroksellinen, metsäinen kasvillisuus, joka ei vaadi suuria hoitotöitä. Aloitteeseen kuusien istuttamiseksi suojaviheralueelle on vastattu, että viherosasto ei tule istuttamaan kuusta ainakaan koko matkalle melumuurin peittämiseksi. Kuusi ei kestä hyvin ilmansaasteita ja se kasvaa niin korkeaksi, että varjostaisi tulevaisuudessa tontteja. Lisäksi viheralue on suurelta osin ojapainannetta ja jyrkkää melumuuria vasten nousevaa luiskaa, joten puuston istuttaminen olisi joissakin kohdin mahdotonta. Alueella on jo elinvoimaista puustoa ja lisäksi tonttien melumuurin puoleinen osa on merkitty kaavassa istutettavaksi tontinosaksi, joten suojaavan puuston saaminen melumuurin eteen on myös tontinomistajien vastuulla. Tasaisille tällä hetkellä puuttomille alueille sen sijaan on mahdollista istuttaa puustoa. Istutettavien puulajien ja istutusalueiden suunnittelun yhteydessä huomioidaan lähellä melumuuria olevien tonttien asukkaiden näkökanta, sillä istutus tulee varjostamaan tontteja eteläpuolelta.

(ylin) Näkymä pohjoisesta.
(keskellä) Meluidan takaluiskassa on muutamia puuryhmiä.
(keskellä, alempi) Osa tonteista ulottuu lähes kiinni meluaitaan.
(alin) Pohjoislaidan avaraa tilaa.

81. LAINKAARENTIEN PUISTOKAISTA

<i>pinta-ala</i>	274 m ²
<i>rekisterinumero</i>	47123
<i>hoitoluokka</i>	C1
<i>osoite</i>	Lainkaarentie 11-13, Tuusulantie
<i>kaavamerkintä</i>	vain rajausviiva (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Kapean, tonttien välissä olevan kaistaleen halki kulkee oja. Laajempaa käyttäjäkuntaa palvelevaa merkitystä ei viherkaistalla muotonsa ja sijaintinsa vuoksi ole. Alue ei ole luonnonhoitosuunnitelmassa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Pidetään oja toimivana ja alue siistinä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Oja säilytetään avoimena ja toimivana. Hoitopiiri tarkastaa roskaisuuden vuosittain. Samalla poistetaan mahdollinen vesakko.

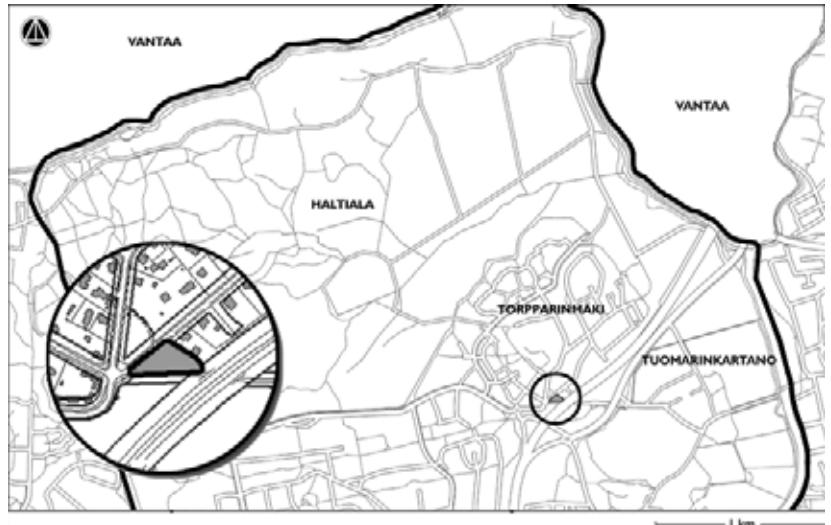

(ylin) Näkymä alueelle luoteesta.

(alin) Oja kuvattuna meluidan viereltä.

82. LAINKAARENTIEN SUOJAVIHERALUE

pinta-ala 1 605 m²
 rekisterinumero 47124
 hoitoluokka C1
 osoite Lainkaarentie,
 Tuusulantie
 kaavamerkintä EV (suojaviheralue)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Maunula-Pakila-
 Torpparinmäki
 luonnonhoidon
 suunnitelma
 2000-2009
 luonnonhoidon 3108.1
 kuvio

Kohteen kuvaus

Alueella on niittyä, tiealuetta ja joutomaata, jota hoidetaan C1-luokassa. Puoliavoimen alueen läpi kulkee polku, jota ei ole rakennettu. Maapohja on moreenia. Alue on luonnonhoitosuunnitelmassa mukana, mutta toimenpiteitä ei ole esitetty tälle suunnitelmakaudelle. Alueella on myös ojapainanne. Tuusulanvylän kaavan valmistuttua alue yhdistettiin viheraluerekisterissä alueeseen nro 80, Torpparinmäen melumuuri.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Lainkaarentien varren viheralueet 37023, 47007, 47079 ja 47124 muodostavat viheraluekokonaisuuden, jota kehitetään yhtenäisenä ottaen huomioon kunkin osan omaleimaisuuden ja kaavallisen tavoitteen. Lainkaarentien suojaviheralue muodostaa yhdessä viheralueen 47007 kanssa myös porttimaisen sisääntulon Torpparinmäen suunnasta Tuomarinkartanolle. Suojaviheralueelle kehitetään liikenteen haitoilta suojaavaa kasvillisuutta.

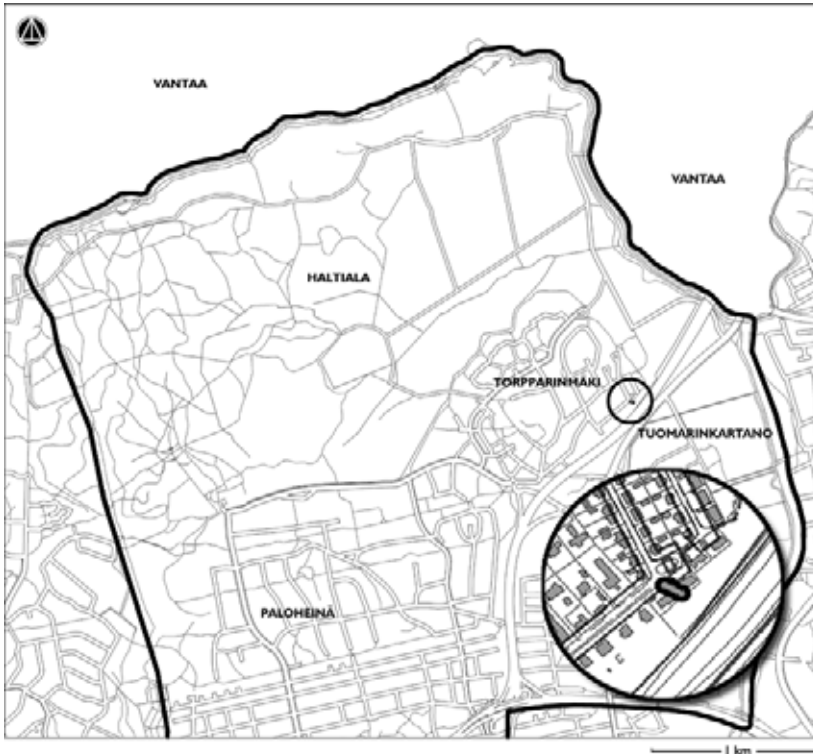
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Lainkaarentien varren viheralueita 37023, 47007, 47079 ja 47124 kehitetään kokonaisuutena hoidon keinoin ja alueelle laaditaan kasvillisuuden käsittely- ja istutussuunnitelma, joka huomioi alueelle aikaisemmin tehdyt suunnitelmat, olemassa olevan kasvillisuuden ja kasvupaikan olosuhteet sekä suojaviheralueen vaatimukset. Istutuksista ei tehdä puistomaisia ja jatkuvaa hoitoa vaativia vaan pyritään käyttämään helppohoitaisia kotimaisia kasvilajeja. Porttimaista kohtaa korostetaan esimerkiksi istuttamalla sopimusviljelypuita.

Yleisnäkymä alueelle alikulun suunnasta.

83. LAUTAMIEHENPOLKU 17-19 PUISTOKAISTA

<i>pinta-ala</i>	157 m ²
<i>rekisterinumero</i>	47166
<i>hoitoluokka</i>	B2
<i>osoite</i>	Lautamiehenpolku
<i>kaavamerkintä</i>	P (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon</i>	-
<i>kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Avoin nurmikaistale liittyy kiinteästi Tuusulanväylän suojaviheralueeseen 47111. Kaistale ei ole mukana luonnonhoitosuunnitelmassa ja toimii lähinnä vain niittokoneen kulkuyhteytenä suojaviheralueelle tarvittaessa. Alueen halki kulkee sadevesiviemäri ja kuljettuaan edelleen Tuusulanväylän ja Vanhan Tuusulantien ali se purkaa vedet Tuomarinkylän puroon.

Käyttäjien toivomukset

Lautamiehenpolun ja Perintökaarentien risteyskseen on toivottu istutettavan hevoskastanjoita.

Tavoitteet

Yleisilmeeltään siisti niittyalue, joka tarjoaa hoitokoneille yhteyden Tuusulanväylän suojaviheralueelle.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoitoluokkaa tarkistettiin työn aikana. Hoidetaan niittämällä vuosittain erillistilauksella luonnonhoitoyksiköltä. Toivottuja puuistutuksia ei voida toteuttaa tällä kaistalla, niin kauan, kun on tarpeen säilyttää niittokoneen reitti avoimena. Alueen kehittämistä tarkastellaan samalla kun mietitään suojaviheralueen 47111 täydennysistutuksia.

Näkymä kaakkoon.

Haltiala 354

Asukaspalautteessa kävi ilmi, että Haltialan tilaa viljelysmaineen ja Keskuspuiston metsäalueita pidetään pohjoisessa suurpiirissä erittäin merkittävänä virkistysalueina. Näiden alueiden lisärakentamista vastustettiin ankarasti ja koko alueen luonnollisesta, maaseutumaisesta ilmeestä pidettiin. Peltoaukeiden toivottiin säilyvän suurilta osin valaisemattomina, jotta asukkaille tarjoutuu mahdollisuus katsella yötaivaan ilmiöitä ilman suoraa valosaastetta. Golfkentän laajeneminen koettiin uhkana asukkaiden virkistykselle, sillä golfkenttä huoltorakennuksineen ja kumpareineen katkaisee näkymiä Haltialan viljelymaisemaan ja sulkee monia viheralueiden käyttäjiä kentän ulkopuolelle. Alueen asukkaat olivat huolissaan liikenteen lisääntymisestä alueella, sillä golfkentälle sekä alueen muihin urheilumahdollisuuksiin tullaan usein yksityisautoilla. Viheralueiden roskaaminen ja nuorison aiheuttama häiriö huolestuttivat.

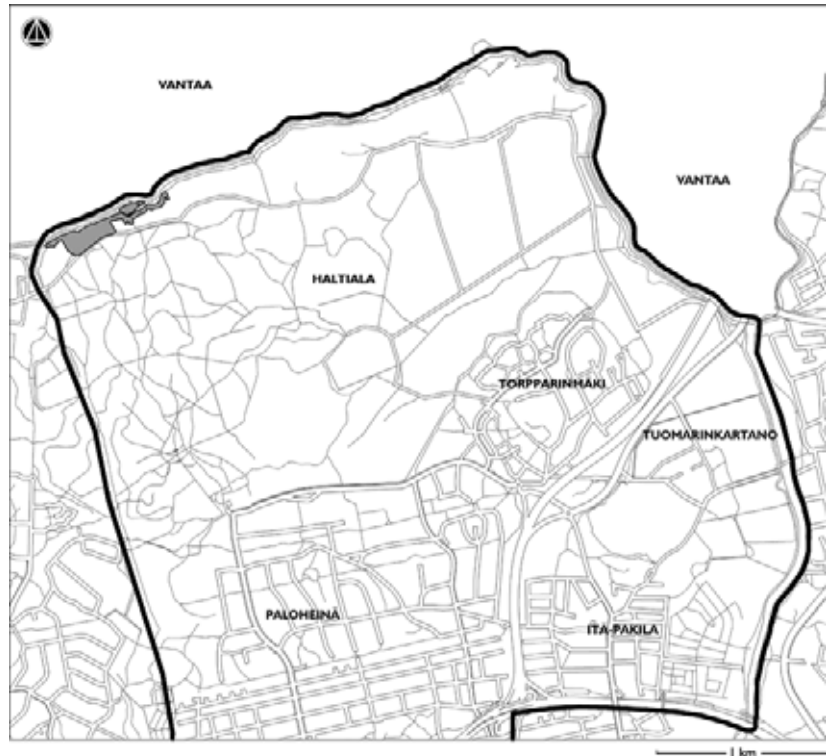
Yksittäisistä puutteista nousi esille tärkeänä se, että Keskuspuistossa ei talvisin ole riittävästi ulkoilumahdollisuuksia jalan liikkuville – lähes kaikki reitit on latuina. Erityisesti itä-länsi-suuntainen ulkoilureitti olisi tarpeellinen työmatkalaisille ja koirien ulkoiluttajat toivoivat yhteyttä Pitkäkosken koira-aitaukselle. Näsinojan yli toivottiin lisää siltoja kevyelle liikenteelle. Koirien ulkoiluttaminen irrallaan koettiin ongelmallisena ilmiönä ja siihen ratkaisuna esitettiin uuden koira-aitauksen perustamista Haltialaan Torpparinmäen tuntumaan. Leikkipaikoille toivottiin lisää syötäviä marjoja ja hedelmiä tekevää kasvillisuutta sekä monipuolisia välineitä ja erikoisuuksia, kuten labyrinthia. Metsäalueille toivottiin istutettavan jalopuita maiseman vaihtelevuuden lisäämiseksi. Vantaanjoen varrelle toivottiin koko matkalle Tuusulanväylältä Niskalaan puistomaista kevyenliikenteenväylää ja Vantaanjoen varsia toivottiin yleensäkin siistittävän.

Haltialan alueella tärkeä useaa erillistä viheraluetta koskeva tuleva hanke on Vantaanjokivarren kokonaistarkastelu. Tarkoituksena on laatia koko Vantaanjoen varteen Pitkäkoskelle asti ulottuen kokonaisuuden hahmottava hoito- ja kehittämissuunnitelma. Joen varret tulee suunnitella maisemallisista lähtökohdista huomioiden myös peltoviljelyn vaatimat suojakaistat sekä jokipenkereiden eroosion. Toinen tärkeä suunnitteluhanke on Haltialan metsänreunojen tarkastelu, jossa keskitytään reunametsien hoidon luonnonhoitosuunnitelmaa tarkempaan ohjeistukseen. Metsien reunavyöhyke on

monin paikoin kapea ja korkea puusto alkaa aivan avoimen tilan reunasta. Poistamalla suurimpia puita varjostamasta sekä suosimalla lehtipuustoa ja pensastoa, saadaan reunametsistä kehittymään pehmeälinjainen reunavyöhyke avoimen ja suljetun tilan rajalle. Niskalan arboretum nousi esille maastokäynneillä sekä asukaspalautteen perusteella, ja alueen inventointi sekä kehittämissuunnitelman laatiminen ovat selkeästi tarpeellisia. Myös avointen niityiksi luokiteltujen alueiden hoitoon on kiinnitettävä huomiota jatkossa. Niittyalueiden pitäminen siistinä vaatii säännöllisen niittämisen.

84. PITKÄKOSKEN RINNELEHDOT (KESKUSPUISTO)

pinta-ala 47 408 m²
 rekisterinumero 37005
 hoitoluokka C2
 osoite Kuninkaantammentie
 kaavamerkintä Ei kaavamerkintää
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Paloheinän
 lähiympäristön
 ja Keskuspuiston
 pohjoisosan
 toiminnallinen
 yleissuunnitelma, MA-
 Arkkitehdit, 1993 (LIV),
 Keskuspuiston
 pohjoisosan
 luonnonhoito-
 suunnitelma
 1997-2006
 luonnonhoidon 3359, 3374-3378
 kuvio

Kohteen kuvaus

Vantaanjoen varressa Pitkäkosken tuntumassa on luonnonsuojelualue (Uudenmaan lääninhallituksen rauhoituspäätös 2310/10.5.1984, Hoito- ja käyttösuunnitelma 18.12.1995), joka on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Luonnonsuojelualue jatkuu myös Vantaanjoen vastarannalla, Vantaan puolella. Pitkäkoski on Vantaanjoen alajuoksun pisin luonnontilainen koski, jolle kertyy pituutta yli kilometri ja pudotuskorkeutta viisi metriä. Luonnonsuojelualue on rehevää kuusivaltaista lehtoa, jonka alikasvoksena ja pensaina ovat muun muassa tuomi, pähkinäpensas, lehtokuusama ja näsiä. Lehtipuuvaltaisissa osassa on runsaasti ruohovartisia kevätukukkihoita. Alueella kulkee asfalttikäytävä sekä polkuja, joita pitkin liikkuminen on sallittua. Joenrannassa on kaksi lavaa, joilta voi katsella maisemaa. Aluetta sivuaa myös Haltiavuoren luontopolku. Jokivarsi reunapuustoineen ja kivikkoineen sekä alueen runsas lahoppuusto tarjoavat elinympäristön erittäin runsaalle havumetsän, sekametsän ja pensaikkojen peruslennustoille. Lisäksi koskialue on maamme tärkeimpiä koskikaran talveh-timisalueita. Alue onkin luokiteltu linnustoltaan arvoluokkaan I.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Säilytetään alueen luontoarvot ja pidetään polkuverkosto sekä rakenteet kunnossa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

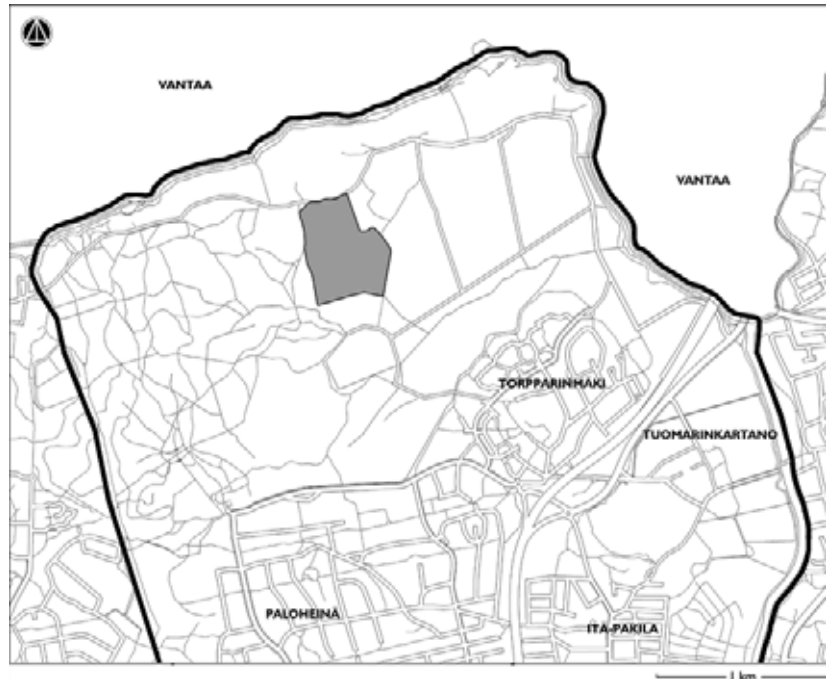
Aluetta hoidetaan erillisen hoitosuunnitelman mukaisesti huomioiden luonnonsuojelualueen erityisvaatimukset.

Riukuaidan rajaaman luonnonsuojelualueen länsireunassa kulkee vilkas reitti.

85. HALTIALAN AARNIMETSÄ (KESKUSPUISTO)

pinta-ala 225 276 m²
 rekisterinumero 37008
 hoitoluokka C2
 osoite Kuninkaantammentie
 kaavamerkintä SL (luonnonsuojelualue)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Paloheinän lähijym-
 päristön ja Keskus-
 puiston pohjoisosan
 toiminnallinen yleis-
 suunnitelma, MA-
 Arkkitehdit, 1993 (LIV),
 Keskuspuiston pohjois-
 osan luonnonhoito-
 suunnitelma 1997-2006
 luonnonhoidon 3296-3302
 kuvio

Näkymä aarnimetsään itälaidan reitiltä.

Kohteen kuvaus

Haltialan noin 23 hehtaarin laajuinen aarnialue on luonnontilaisena säilytettävä luonnonsuojelualue (Uudenmaan lääninhallituksen rauhoitus päätös 2312/10.5.1984), jonka metsä on ollut koskemattomana 1950-luvun puolivälistä. Maassa makaavat liekopuut ja pystyyn kuolleet puut luovat vanhan metsän tunnelman. Mustikkatyyppin kuusivaltaisessa metsässä kulkee ulkoilupolkuja ja alueen sisääntulokohdissa on opastetaulut. Vanha puusto, lahoppuut, korpipainanteet ja sekametsälaikut houkuttelevat alueelle runsaan perusmetsälinnuston (arvon luokka I). Aarnialue on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

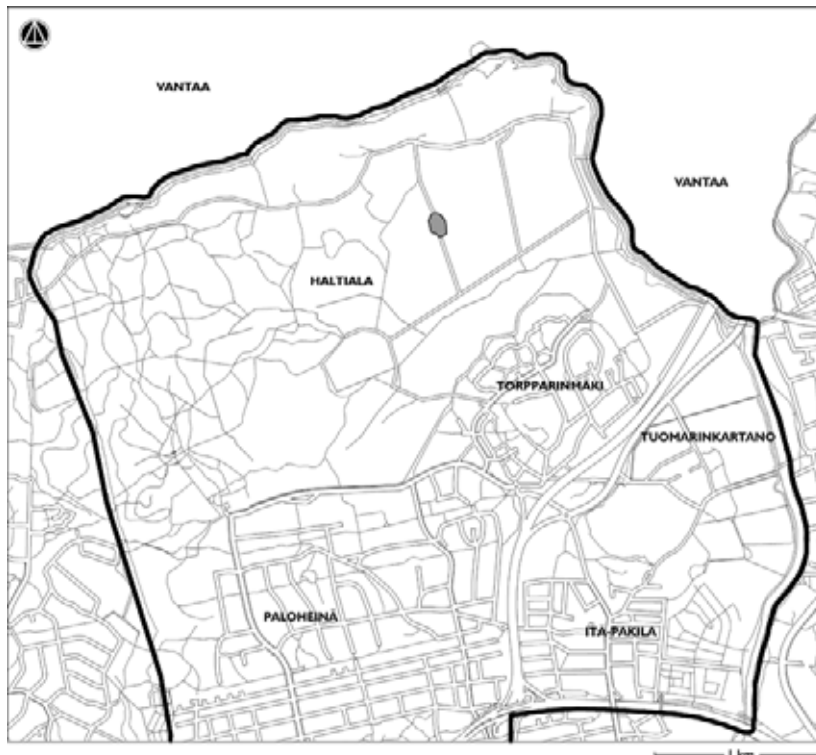
Tavoitteet

Säilytetään alueen luontoarvot ja pidetään kulkureitit kunnossa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Metsää hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti eli annetaan kehittyä metsäsukcession päätevaiheeseen koskemattomana. Vaikka aarnialueen reunametsiin ei toteuteta reunavyöhyketarkastelua, puusto ja vesakko pidetään poissa ojan penkereiltä säännöllisin perkauksin ja viljelyä haittaavat, pellon ylle kallistuneet puut poistetaan.

86. HALTIALAN TILA, POTMÄKI (KESKUSPUISTO)

<i>pinta-ala</i>	9 000 m ²
<i>rekisterinumero</i>	37024
<i>hoitoluokka</i>	C2
<i>osoite</i>	Fallintie
<i>kaavamerkintä</i>	E/s (erityisalue, suojelualue)
<i>perustamisvuosi - suunnittelija</i>	Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoito-suunnitelma 1997-2006
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3294, 3295

Kohteen kuvaus

Potmäki tai Potbacka on monimuotoinen lehtomaisen kankaan sekametsäsaareke, joka sijaitsee peltojen keskellä. Metsäsaarekkeen läpi ulkoillaan ja siellä vietetään aikaa myös oleskellen: esimerkiksi Torpparinmäen koulusta tehdään alueelle yöretkiä. Aikaisemmin alueella on ollut asuinrakennus, mistä johtuen maastossa on vieläkin näkyvissä jäänteitä pihakasvillisuudesta ja puustossa on muun muassa lehmuksia, lehtikuusia ja pihtoja. Alueella kasvaa myös komea, suuri tammi. Metsään on tuotu jopa rakennusjätettä ja siksi alue on yleisilmeeltään epäsiisti. Metsikkö on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa, mutta tälle hoitokaudelle ei ole merkitty toimenpiteitä.

Käyttäjien toivomukset

Metsäsaareke on luontainen levähdyspaikka matkalla Torpparinmäestä Haltialan tilalle tai Keskuspuistoon ja siksi tammen alle on toivottu penkkiä sekä roska-astiaa. Toinen levähdyspaikka, jossa olisi mahdollisuus myös nuotion tekemiseen, voisi sijaita rauhallisella kohdalla metsän keskellä. Koululaiset ovat toivoneet lisäksi valaistusta sekä polkua kiertämään metsikköä, jolloin koko alue olisi paremmin virkistyskäytössä. Alueen siistiminen roskista ja ränsistyneiden puiden poistaminen olisi tarpeellista viihtyisyyden

Potmäen siluetti lännestä.

ja turvallisuuden kannalta. Torpparinmäen asukasyhdistys on ollut kiinnostunut osallistumaan alueen siivoamiseen ja alueella järjestettiin ensimmäiset siivoustalkoot syksyllä 2003.

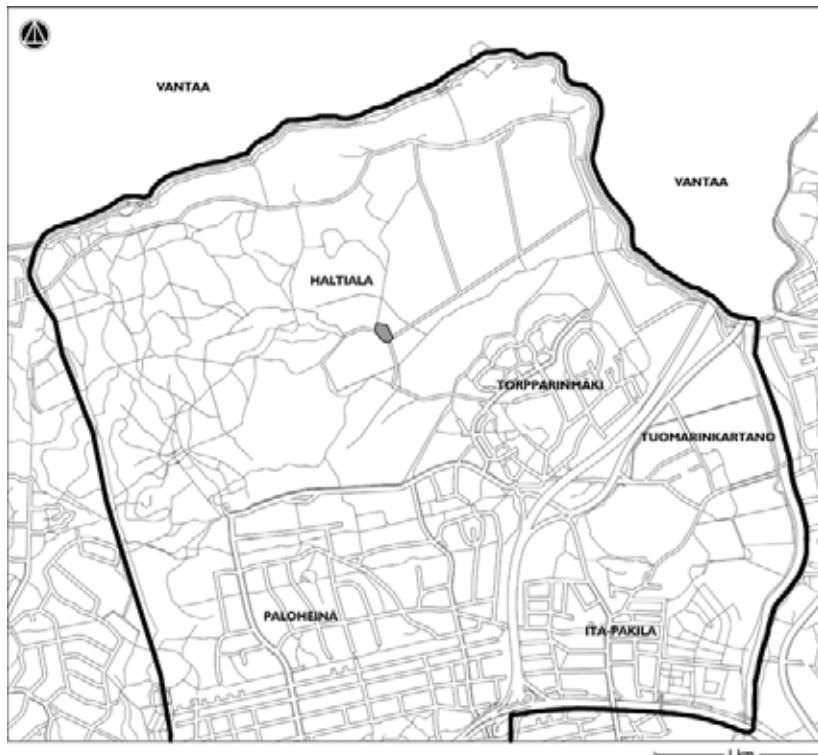
Tavoitteet

Alue on saatava siistiksi ja sen jälkeen säännöllisen hoidon piiriin, sillä alueella liikutaan paljon. Historiallisen kerroksellisuuden säilyttämiseksi pyritään säästämään alueella merkkejä olleesta asutuksesta: metsänhoidossa suositetaan entisiä pihapuita ja jätetään niille harvennuksilla tilaa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Kaikissa hoitotoimenpiteissä huomioidaan asemakaavan suojelumerkintä. Alueelta poistetaan kiireellisesti mahdolliset vaaralliset huonokuntoiset ja myrskyssä kaatuneet puut. Puuston harvennuksissa suositetaan jatkossa entisiä pihapuita ja pyritään säilyttämään maastossa merkkejä rakennuksista (esim. kivijalka). Vesakoitumisen estämiseksi suoritetaan tarvittaessa pienpuustonhoitoa erillistilauksella, sillä nyt luonnonhoitosuunnitelmassa ei ole esitetty toimenpiteitä. Ennen metsänhoidon harvennus- tai vesakonperkaustöitä alueella on suoritettava kasvillisuusinventointi mahdollisten arvokkaiden puutarhakasvien löytämiseksi. Lisätään alueen tarkkailua siisteyden suhteen ja hoitovastuu määritellään selkeästi. Osa alueen maapohjasta on puoliksi maatunutta, epämääräistä rakennusjätettä, jonka seassa on muun muassa lasia ja metallia. Näille roskaisille alueille tehdään kunnostussuunnitelma ja tutkitaan, onko epämääräinen maa-aines mahdollisesti poistettava kokonaan tai peitettävä, jotta alue olisi käyttäjille turvallinen. Levähdystä varten sijoitetaan alueelle penkki. Alue on mukana Haltialan metsien reunametsätarkastelussa. Alueella tehdään vuonna 2004 alkusiivous, jossa poistetaan metsästä rakennusjäte ynnä muut roskat esimerkiksi osaksi talkoovoimin.

87. HALTIALAN TILA, YRTTIYMPYRÄ (KESKUSPUISTO)

pinta-ala	5 000 m ²
rekisterinumero	37030
hoitoluokka	C2
osoite	Mombergintie, Haltialantie
kaavamerkintä	E/s (erityisalue, suojelualue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Paloheinän lähiympäris- tön ja Keskuspuiston pohjoisosan toimin- nallinen yleissuunni- telma, MA-Arkkitiedit, 1993 (LIV), Keskus- puiston pohjoisosan I luonnonhoitosuunni- telma 1997-2006
luonnonhoidon kuvio	3290

Kohteen kuvaus

Yrttiympyräksi kutsutaan kuusivaltaista sekapuustoa kasvavaa tuoreen kankaan metsäsaarekettä, joka sijaitsee teiden risteyskohdassa keskellä peltoaukeaa. Kumpareen lounaisrinteellä on kuivahko niitty, joka on kasvillisuudeltaan arvokas (arvon luokka II). Niityllä kasvavat muun muassa tummatulikukka, ahomatara, pukinjuuri ja humalanvieras.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Monimuotoinen metsäsaareke voi tarjota levähdyspaikan ulkoilijoille. Niittyalue pidetään avoimena ja alueen luontoarvot säilytetään.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

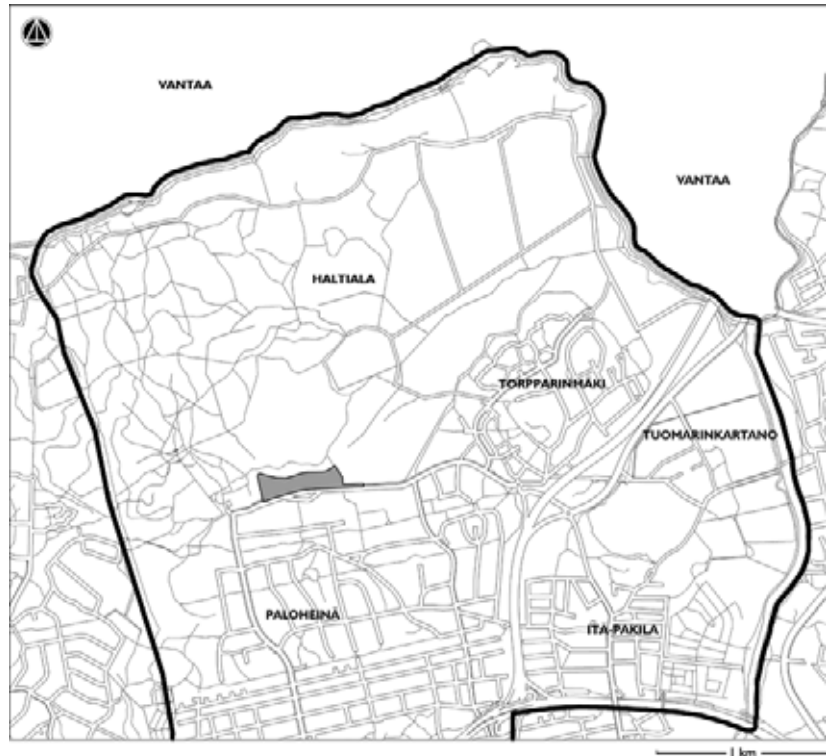
Kaikissa hoitotoimenpiteissä huomioidaan asemakaavan suojelumerkintä. Luonnonhoitosuunnitelmassa ei ole esitetty hoitotoimenpiteitä tälle suunnitelmakaudelle, mutta niittyalue tarvitsee hoitotoimenpiteitä säilyttääkseen luontoarvot. Niitty otetaan mukaan säännöllisesti niitettäviin kohteisiin ja alkukunnostuksessa poistetaan varjostavaa puustoa ja vesakkoa. Niittojäte korjataan pois, jotta alue ei pääse rehevöitymään.

Yrttiympyrän siluetti etelästä kuvattuna.

88. KESKUSPUISTO, PALOHEINÄN ULKOILUMAJA

pinta-ala 32 792 m²
 rekisterinumero 37032
 hoitoluokka B1
 osoite Pakilantie
 kaavamerkintä VU/s (urheilu- ja virkistysalue)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoitosuunnitelma 1997-2006
 luonnonhoidon 3322
 kuvio

Kohteen kuvaus

Maatalousyksikkö hoitaa avointa niittyä niittämällä kerran kesässä (kesätopelto). Kuusmiehentien suuntaisen käytävän varrelle on istutettu Keskuspuiston 80-vuotissyntymäpäivän johdosta 1990-luvulla rivistöksi mustapoppeleita, joista vain muutama on selvinnyt hengissä. Kuusmiehentien ja käytävän välissä on oja, jonka varrella kasvaa elinvoimaista, luontaisesti syntynyttä ja istutettua puustoa. Liikuntavirasto talvikunnossapitää reittiä, joka on alueellinen pääreitti Paloheinän ulkoilumajan ja Torpparinmäen välillä sekä osa Keskuspuiston ulkoilureitistöä. Alueella on talvisin latuja ja hiihdon maalialue. Kaavassa alueelle on merkitty pelikenttiä, joiden sijoittelua on tutkittu myös liikuntaviraston teettämässä toiminnallisessa yleissuunnitelmassa. Niitty ja avo-ojat tarjoavat monipuoliselle viljelymaa- ja avomaalinnustoille elinympäristön ja muuttolintuja (mm. kirviset, kiuru, västäräkki) pysähtyy lepäämään pelloille (arvon luokka II).

Käyttäjien toivomukset

Ojanvarsipuisto on tärkeä tuulensuoja asutukselle ja asukkaat ovat olleet istuttamassa ojan varrelle mm. kuusentaimia. Asukkaat ovat toivoneet ulkoilureitille pysähtymispaikkoja piknikkiä ja oleskelua varten (2002). Reitin varrella olisi tilaa levähtää sekä myös tavata tuttavien ja järjestää pienimuotoisia

tapahtumia. Penkkiryhmien yhteyteen toivotaan lisää puu-, pensas- ja perennaistutuksia. Paloheinästä viheralueelta 37009 tulevan reitin toivotaan jatkuvan pohjoisessa Kuusmiehentien yli ja siitä edelleen polkuna peltoalueen 37032 läpi Haltialan metsiin. Golfkentän laajeneminen halutaan pysäyttää.

Tavoitteet

Säilytetään siistinä ulkoilualueena, joka tarjoaa myös levähdysmahdollisuuden ulkoilijoille. Ojanvarsi puustoa harvennetaan suunnitellusti, jotta näkymä avoimeen maisemaan säilyy. Ympäristötaidetta voisi sijoittaa kevyenliikenteen reitin varrelle nauhamaisesti Laamanninpuistosta Paloheinän majalle saakka.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

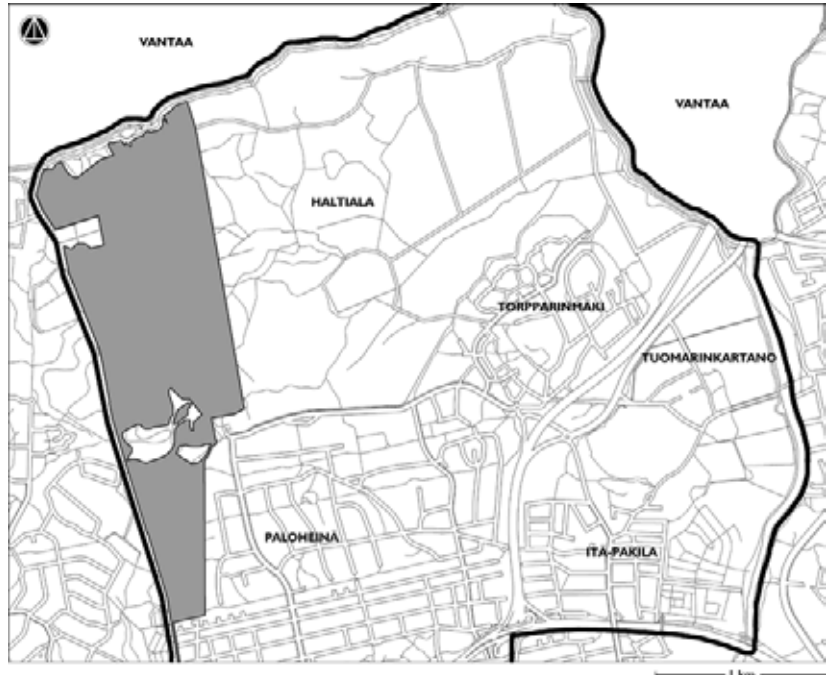
Alueen rajausta tarkistetaan ja koko Kuusmiehentien varren ojanvarsinne hoitoluokitetaan. Alueen hoidosta sovitaan yhdessä alueen hallintokuntien kesken. Kuusmiehentien suuntaisen syvän ojanvarren puuston hoidosta tehdään harvennus- ja hoitosuunnitelma: puusto ei saa kehittyä näköesteeksi Kuusmiehentieltä Haltialan viljelymaisemaan. Hoitosuunnitelman laadinnan yhteydessä tutkitaan mahdollisuuksia kehittää alueelle asukkaiden toivomia oleskelupaikkoja. Levähdyspaikkojen toteutuksessa voitaisiin käyttää Keskuspuiston kalustekilpailun ehdotuksista syntyviä kalusteita. Kaavaan merkittyjen pelikenttien toteuttaminen jatkunee liikuntaviraston toimesta vuonna 2006: nykyisen pysäköintialueen itäpuolelle rakennetaan uusi pelikenttä, joka palvelee talvisin pysäköintialueena. Istutetun poppelirivistön puuyksilöiden annetaan kasvaa nykyisellä paikallaan ja rivistöä täydennetään istuttamalla kuivuneiden taimien tilalle uusia. Puiden rungot suojataan penkkaleikkurilla. Avoin alueen hoito on tilattu peltojen vuositilauksessa: ensimmäinen niitto suoritetaan kesäkuun puoliväliin mennessä ja toinen niitto elokuussa. Niittokertojen lisäämisellä pyritään vähentämään pujan aiheuttamaa haittaa. Roskien poisto ulkoilureitin ja Kuusmiehentien välisestä ojasta on kuulunut hoitopiiriin tehtäviin. Ojanvarsi pensaikojen käsittely on tehtävä jatkossa säännöllisesti. Hoitotoimien käynnistämistä kiirehdytään. Hoidon tarkistus kiireellisyysjärjestyksessä ensin, muu suunnittelu myöhemmin.

(ylin) Pelikentät laajenevat alueen länsilaidalla.
(alin) Näkymä avoimeen maisemaan palautetaan harventamalla kasvillisuutta suunnitelmallisesti.

89. KESKUSPUISTO, POHJOINEN

pinta-ala	1 991 436 m ²
rekisterinumero	37035
hoitoluokka	C2 (1 783 954 m ²) B1 (159 517 m ²) B2 (5 815 m ²) H1 (1 780 m ²)
osoite	Haltiala
kaavamerkintä	-
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitiedit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan I luonnonhoitosuunnitelma 1997-2006
luonnonhoidon kuvio	3001-3011, 3013-3016, 3024-3050, 3052-3092.1, 3097, 3244.1-3248, 3251-3261, 3271-3274, 3334, 3336, 3337, 3358.1

Kohteen kuvaus

Keskuspuiston laaja metsäalue, joka sisältää myös peltoa, jakautuu sekä läntiseen että pohjoisen suurpiiriin. Alueella on kattava ulkoilureitistö ja Keskuspuisto on suosittu ulkoilupaikka ympäri vuoden. Puistossa on myös ensimmäisen maailmansodan aikaisia linnoituslaitteita. Alue on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Vuonna 2003 on ollut suunnittelussa luonnonhoitosuunnitelman esittämä korven ennallistaminen.

Alueella on useita luontoarvoja. Puiston pohjoisosan rauhallinen ympäristö, puronvarret, lehtomaiset metsiköt ja mäntykankaat tarjoavat elinympäristön monipuoliselle ja runsaalle metsälinnustolle, ja alueella on merkitystä myös muuttolintujen levähdysalueena (arvon luokka I). Paloheinän tekemäen eteläpuolinen osa on sekametsää, jonka valtapuuna on kuusi. Sekametsäalueen tiheät pensaikot ja lahoppuut houkuttelevat alueelle runsaan sekametsän peruslinnuston (arvon luokkaan III).

Uudenmaan perinnemaisemat –julkaisuun on hyväksytty alueelta pieni, lähes puuton 0,3 hehtaarin suuruinen kallioketoalue, Pitkäkosken keto, joka on määritelty maakunnallisesti arvokkaaksi ja kasvillisuus on arvioitu arvon luokkaan I. Keto sijaitsee Pitkäkosken luonnonsuojelualueen länsipuolella Vantaan rajan tuntumassa. Kedolla on useita huomionarvoisia lajeja, joiden menestymistä umpeenkasvu on heikentänyt. Ulkoilutoiminta kuluttaa kasvustoa jonkin verran. Ketoa olisi tarpeen niittää ja raivata nuorta puustoa ja taimikkoa alueelta. Haltivuoren pohjoispuolella on arvokas korpi-, lehto- ja

Keskuspuiston puuston jatkuvuudesta on huolehdittu.

kalkkilouhosalue (arvon luokka I). Alueen biotoopit muodostavat kasvistoltaan ja kasvillisuustyypeiltään rikkaan kokonaisuuden ja alueella on kalkkivaikutuksen ansiosta runsas lehtokasvillisuus ja myös useita harvinaisia kasvilajeja (mm. lehto-orvokki, keväthanhikki). Paloheinän huipun tuntumassa on useita korpialueita, joita voidaan ojituksesta huolimatta pitää edustavina (arvon luokka II). Korpipainanteiden kasvistoon kuuluvat mm. näsiä, lehtopähkämö, kevätlinnunsilmä, korpinurmikka. Haltiavuoren kaakkoispuolella on arvokas lehtokorpialue (arvon luokka II), joka on lähes luonnontilaisena säilynyt ja sen kasvistoon kuuluvat muun muassa näsiä, imikkä, kotkansiipi ja suokeltto.

Käyttäjien toivomukset

Alueelle on toivottu jätettävän reittejä talvisin jalan liikkuville, sillä nyt kaikki polut ovat latuina. Hiihtäjät, jotka harrastavat lajia tosissaan, käyttäytyvät latuja kohtaan omistavasti ja he koetaan uhkana tavallisille ulkoilijoille ja lapsille.

Tavoitteet

Säilytetään alue monipuolisia virkistys- ja ulkoilupalveluja tarjoavana kokonaisuutena, jossa on huomioitu biologiset, maisemalliset ja muut virkistyskäyttöä edistävät ja viihtyisyyttä lisäävät näkökohdat. Haltiavuoren pohjoispuolen korvet, lehdot ja kalkkilouhos on todettu muodostavan kasvillisuudeltaan ja kasvillisuustyypeiltään niin arvokkaan kokonaisuuden, että se ansaitsisi luonnonsuojelun alueen aseman suojeltuna aarnimetsänä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

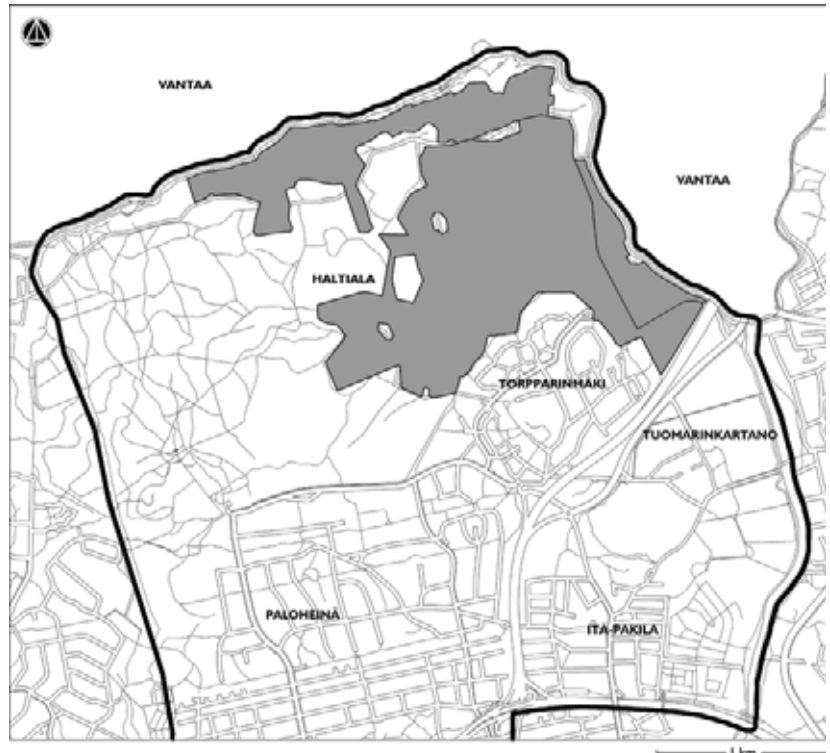
Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Arvokkaille lehtokorpialueille on tekeillä ennallistamishanke, jolla lehtokorpien luonnontila pyritään palauttamaan tukkimalla oja. Suunnitelma tehdään valmiiksi ja toteutetaan. Talvea ajatellen talvikunnossapidetään Keskuspuistossa jatkossa reittejä myös jalan liikkuville. Reittien linjauksessa on mietittävä mahdollisuuksia järjestää itä-länsi-suuntainen kulkuyhteys sekä yhteys Paloheinästä Pitkäkosken koirapuistoon. Maakunnallisesti arvokas ketoalue otetaan hoidon piiriin: alkukunnostus syntynyttä taimikkoa ja pienpuustoa poistamalla ja säännöllinen vuosittainen niitto sekä niittojätteen korjaaminen pois. Linnoituslaitteita hoidetaan hoito-ohjeen mukaisesti.

Ylläpidossa huomioitavaa

Kasvillisuudeltaan arvokkailla alueilla tulee varoa muuttamasta olosuhteita suojeluarvoja vaarantavasti. Mikäli metsänhoitotoimenpiteitä tehdään, on ne suoritettava varoen ja huolellisesti suunnitellen, jotta ne aiheuttavat mahdollisimman vähän häiriötä arvokkaille kasveille tai kasvillisuustyypeille.

90. HALTIALAN PELLOT, KESKUSPUISTO, POHJOINEN

pinta-ala	2 310 737 m ²
rekisterinumero	37036
hoitoluokka	A3 (16 161 m ²) B1 (2 149 105 m ²) B2 (52 631 m ²) C1 (5 940 m ²) C3 (59 771 m ²)
osoite	Haltiala
kaavamerkintä	E (erityisalue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoitosuunnitelma 1997-2006
luonnonhoidon kuvio	3293, 3323-3333, 3338-3341, 3344-3347, 3349-3356, 3358

Kohteen kuvaus

Laamannintien varressa, Vantaanjokea sivuten on laaja viheralue, joka on pääasiassa viljelymaata, mutta sisältää myös joenvarsimetsää, metsäsaarekkeita. Alueella myös laidunnetaan ja laiduneläimet ovat merkittäviä maiseman hoitajia sekä elämys kävijöille. Pelloilla on viljelty myös maisemakasveja, joita asukkaat ovat saaneet käydä keräämässä. Haltialan peltoaukea on tärkeä avoin maisematila koko Helsingin mittakaavassakin. Monipuolinen alue laiturineen, niittyineen, ojanvarsineen, metsäsaarekkeineen ja maatalousrakennuksineen tarjoaa runsaalle peltolinnustolle (mm. kuovi, töyhtöhyppä, peltosirkku) elinympäristöjä ja alue on myös tärkeimpiä Helsingin muuttolintujen levähdysalueita ja pääskyjen ruokailualueita (arvon luokka I). Vantaanjokivarsi alueen pohjoisosassa on kasvistoltaan arvokas (arvon luokka I), sillä jokivarren erityyppisissä lehdoissa kasvaa useita lehto- ja lehtokorpilajeja (mm. lehtosinijuuri, mustakonnanmarja, lehtopalsami). Alue on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa.

Käyttäjien toivomukset

Asukkaat ovat toivoneet lisää siltoja Näsinojan yli. Hyvä uusi sillan sijoituspaikka olisi Näsinojan haarautumiskohdan tuntumassa sekä liikuntapuiston kohdalla. Näsinojan varrelle halutaan lisää istutuksia, mutta toivotaan myös avoimen tilan säilyttämistä istuttamattomana. Valaistusta

peltoaukean kulkureiteille toisaalta toivotaan ja toisaalta vastustetaan, sillä alue on harvoja valaisemattomia paikkoja, joista voi seurata yötaivaan valoilmiöitä: tähtiä ja revontulia. Golfkentän laajeneminen koetaan uhkana, sillä se sulkee paljon ulkoilijoita kentän ulkopuolelle. Golfkentän reunoille toivotaan selkeää ja turvallista rajausta: nyt lentelevät golfpallot ovat uhkaavia. Maisemapelloilla viljellyistä kerättävistä kasveista on saatu myönteistä palautetta ja toiminnan halutaan jatkuvan.

Tavoitteet

Avoin kulttuurimaisema säilytetään. Vantaanjoen varren arvokas kasvilajisto ja lintujen levähdysalueet viljelymailla turvataan. Vantaanjokivarren suunnittelun yhteydessä avataan näkymiä jokilaaksoon ja Haltialan metsänreunojen tarkastelussa kehitetään viljelymaiden ja metsien reunavyöhykettä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

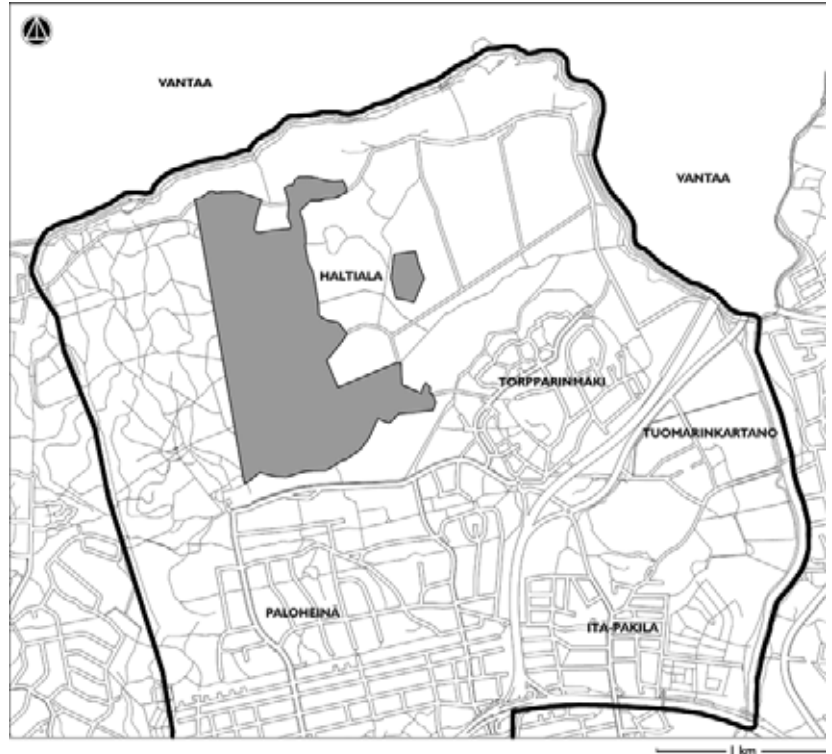
Luonnonhoidon alueita hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Viljelymaisema pidetään avoimena pitämällä pellot viljeltyinä. Lautakunnan periaatepäätöksen (kesäkuu 2003) mukaisesti siirrytään luonnonmukaiseen viljelyyn. Näsinajan varrelle jätetään harkitusti muutamia ryhmiä pensastoa ja joitakin yksittäisiä puita kehittymään. Pellon puolella ja ojassa kasvava vesakko poistetaan säännöllisesti (maatalousyksikkö). Näsinajan yli järjestetään kulku rakentamalla uusi silta Näsinajan haarautumiskohdan tuntumaan. Sillan suunnittelun yhteydessä tarkistetaan myös reittien toimivuus. Näsinajan suunnittelussa (MA-arkkitehdit) pelloilta valuvien ravinteikkaiden vesien liikkumista pyritään hidastamaan toisella laskeutusaltaalla sekä riittävillä suojavyöhykkeillä. Ruutinkosken käyttöön liittyen alueen pohjoisosaan on kuvion 38004 viereen on merkitty kaavaan pysäköintialueen varaus. Pysäköintialueen rakentaminen vähentäisi pysäköintiongelmaa Kellarinmäen länsipuolen kasvistoltaan arvokkaan kedon kohdalla. Ruutinkosken pysäköintialueen toteutusvastuu ja aikataulu selvitetään. Niskalan arboretumin tuntumassa alueella on maastossa kohoava, pieni puustosaareke, johon johtaa tienpohja: alue on ihanteellinen näköalatasanteen paikka. Vantaanjoen varsia tarkastellaan kokonaisuutena Vantaanjokivarren hoito- ja kehittämissuunnitelmassa, jonka toteutuksessa avataan näkymiä myös joelle. Haltialan metsänreunojen tarkastelussa kehitetään metsien reunavyöhykkeitä.

(ylin) Peltonäkymä.
(keskellä) Kallerimäki Ruutinkoskelta
päin kuvattuna.
(keskellä, alempi) Peltonäkymä
Mombergintieltä itään.
(alin) Haltialan tilan peltonäkymässä,
Potmäki kuvasta oikealla.

91. KESKUSPUISTO, POHJOINEN

pinta-ala 1 148 971 m²
 rekisterinumero 37037
 hoitoluokka C1 (2 252 m²)
 C2 (1 146 719 m²)
 osoite Haltiala
 kaavamerkintä VR (retkeily- ja
 ulkoilualue)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Paloheinän lähiympäris-
 tön ja Keskuspuiston pohjoisosan toimin-
 nallinen yleissuunni-
 telma, MA-Arkkitehdit,
 1993 (LIV), Keskus-
 puiston pohjoisosan I
 uonnonhoitosuunni-
 telma 1997-2006
 luonnonhoidon 3006.1, 3063, 3064.1,
 kuvio 3079-3086, 3088,
 3093-3095, 3098,
 3099, 3116-3127,
 3277-3286,
 3303-3318

Kohteen kuvaus

Alue kuuluu Keskuspuistoon ja on vaihtelevaa maastonmuodoiltaan ja kasvillisuudeltaan. Asemakaavassa kohde on retkeily- ja ulkoilualue, joka on pääosin C2-metsää. Metsät ovat kuusivaltaisia, mutta erityisesti oijen ja purojen varsilla on myös lehtipuutihentymiä. Alueelta löytyy sekä lehtomaisia osia että kallioista mäntyvaltaista metsää. Puustossa esiintyy myös istutettuja lajeja, kuten vuorimäntyjä, pihtoja ja lehtikuusia.

Reitit ovat vilkkaassa hiihtokäytössä myös kesäisin.

Metsäkuvioilla on runsaasti luontoarvoja. Rauhallinen ympäristö, puronvarret, lehtomaiset osat ja mäntykankaat tarjoavat elinympäristön monipuoliselle ja runsaalle metsälinnustolle, ja alueella on merkitystä myös muuttolintujen levähdysalueena (arvon luokka I). Paloheinän ulkoilumajalta koilliseen sijaitsee ehkä Helsingin edustavin korpi- ja lehtokorpialue, joka on kasvillisuudeltaan arvokas (arvon luokka I). Kasvillisuuteen kuuluvat mm. näsiä, velholehti ja runsas suursaniaiskasvusto. Myös Haltiavuoren itäpuolella on korpialue, joka on ojituksista huolimatta säilynyt osin luonnontilaisena. Korpialueella erityisen merkittävää on suursaniaisten runsaus mutta myös muita mainittavia ruohoja (sudenmarja, purolitukka, luhtalitukka) esiintyy (kasvillisuudeltaan arvon luokka II). Paloheinän golfkentän pohjoispuolella oleva metsäosuus on

tasainen, lähes luonnontilainen lehto- ja lehtokorpialue, joka on kasvillisuudeltaan arvokas (arvon luokka II). Alueella on muun muassa isoja haapoja, kapealehtipajuja sekä ruohoista tesmayrtti, harajuuri, kevätlinnunsilmä. Lehtokortekasvustot isojen haapojen alla ja tesman runsaus luovat aarnimetsän tunnelmaa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Metsien hoidon päälinjaus on, että käytössä ja hoidossa ovat etusijalla biologiset, maisemalliset ja muut virkistyskäyttöä edistävät ja viihtyisyyttä lisäävät näkökohdat. On tärkeää pitää kulku selkeillä väylillä, jolloin metsään jää rauhallisia ja kulutuksen ulkopuolella olevia elinympäristöjä eliöille.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

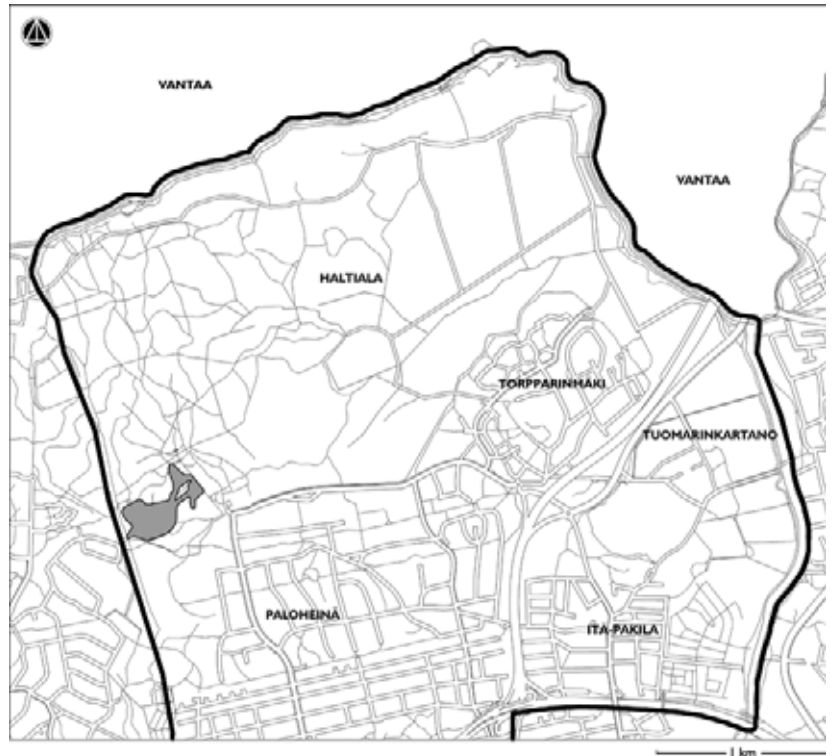
Hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Metsänreunoja tarkastellaan Haltialan metsänreunojen hoito- ja kehittämissuunnitelmassa.

Ylläpidossa huomioitavaa

Arvokkaat kasvillisuusalueet on huomioitava metsänhoitotoimissa. Pellon reunassa Paloheinän golfkentän tuntumassa (luonnonhoitokuvio 3285) kasvavat kapealehtipajut ovat Helsingissä harvinaisia ja siksi ehdottomasti säästettäviä reunametsien toimenpiteitä tehtäessä.

92. KESKUSPUISTO, PALOHEINÄNHUIPPU (LIV)

pinta-ala 84 000 m²
 rekisterinumero 37042
 hoitoluokka -
 osoite Paloheinänhuippu
 kaavamerkintä ei kaavamerkintää
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoitosuunnitelma 1997-2006
 luonnonhoidon kuvio 3012

Kohteen kuvaus

Täyttömäki on yli 60 metriä merenpinnan yläpuolelle kohoava kukkula ja suunnittelualueen korkein kohta. Mäen rinne on noin 120 metriä pitkä ja tarjoaa talvisin kaupunkilaisille erinomaisen laskettelu- ja pulkkamäen. Rinne on pääasiassa avointa nurmikkoa, jota liikuntavirasto on hoitanut niittämällä pari kertaa kesässä.

Käyttäjien toivomukset

Talin Tallaajat ry on esittänyt Paloheinän mäelle perustettavaksi yhdeksänväyläistä frisbeegolfrataa.

Tavoitteet

Säilytetään alue siistinä ulkoilupalveluja tarjoavana kiinteänä osana Keskuspuistoa.

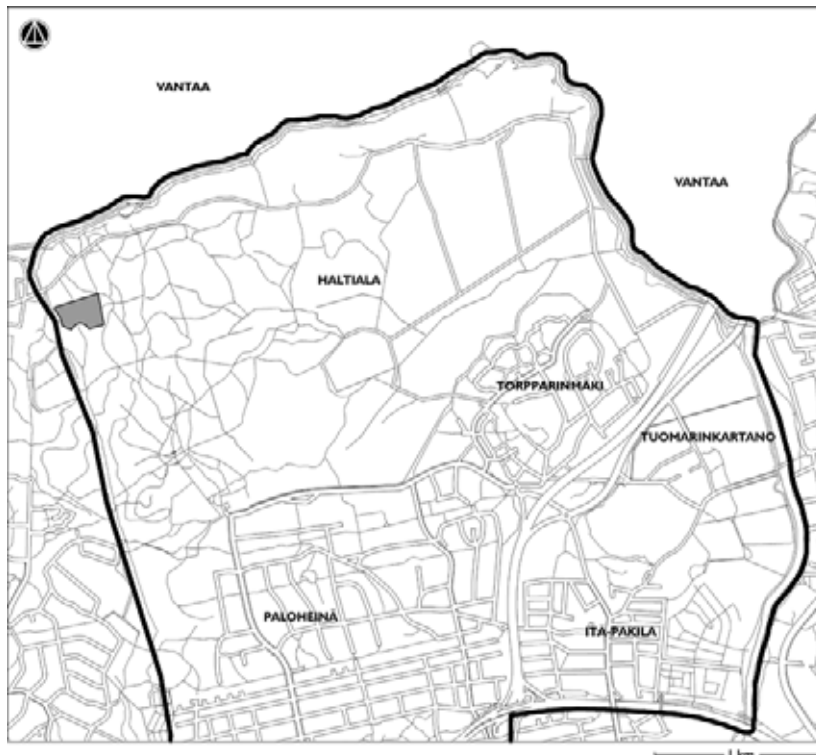
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoidetaan avoimena niittynä liikuntaviraston toimesta. Puuistutusten kasvaessa on huomioitava näkymien säilyminen maisemaan. Frisbeegolfradan perustamiselle ei ole estettä, mutta mahdolliset siihen liittyvät laitteet olisi poistettava avoimilta alueilta talveksi ja radan ylläpidon vaatimat toimenpiteet jäisivät mitä ilmeisimmin yhdistykselle.

Täyttömäkeä käytetään monipuolisesti.

93. PITKÄKOSKEN KOIRA-AITAUS, KESKUSPUISTO

pinta-ala	34 000 m ²
rekisterinumero	37078
hoitoluokka	K1
osoite	Kuninkaantammentie
kaavamerkintä	ei kaavamerkintää
perustamisvuosi	1997
suunnittelija	Sirpa Tikka, Agility- ja koirien- koulutusalue, Paloheinän lähiympä- ristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnal- linen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjois- osan luonnonhoito- suunnitelma 1997-2006
luonnonhoidon kuvio	3051

Kohteen kuvaus

Entiselle pellolle on vuonna 1997 tehty koira-aitaus, jonne on rakennettu aita, syväsäiliö ja kivituhkakenttä. Aitauksessa on tilaa sekä pienille että isoille koirille erikseen. Isojen koirien aitaukseen on sijoitettu agility-esteitä. Koira-aitauksessa on avointa niittyä ja puuvartisen kasvillisuuden saarekkeitä. Alue mukana luonnonhoitosuunnitelmassa C2-hoitoluokassa ja siitä on laadittu niittyjen inventointi vuonna 1990.

Käyttäjien toivomukset

Koira-aitauksen läpi kulkevista sarkaojista on päässyt koiria karkailemaan aidan alitse, mikä pitäisi saada estettyä. Agility-esteitä on toivottu myös pienten koirien aitaukseen.

Tavoitteet

Koira-aitaus pidetään käyttökunnossa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

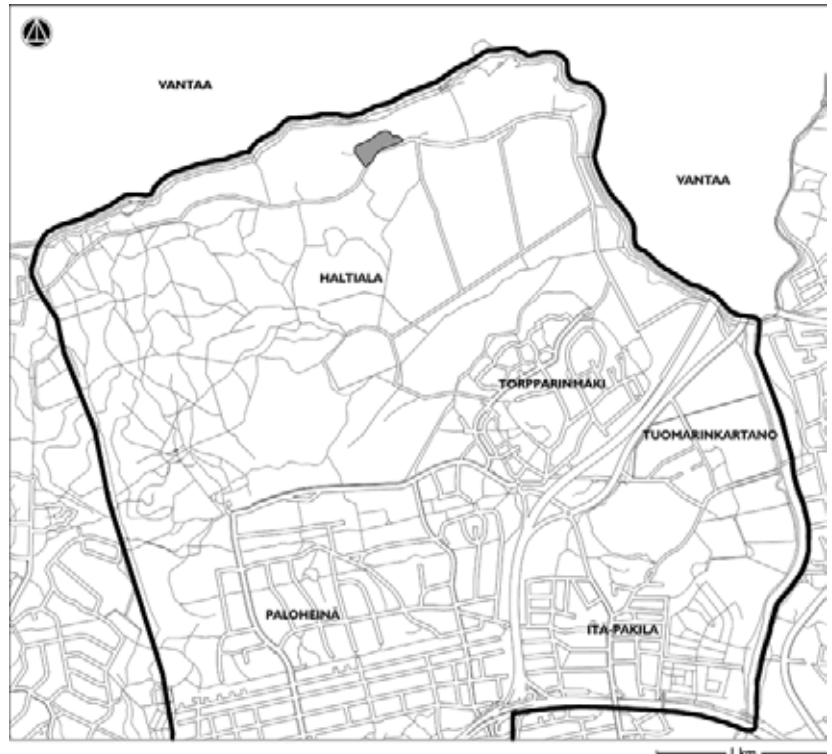
Koira-aitauksen rakenteet pidetään kunnossa ja alue säilytetään avoimena luonnonhoidon keinoin. Maapohja on melko kostea, joten niittäminen voi olla hankalaa, mutta kuitenkin ehdottoman tarpeellista käytön kannalta. Alue on mukana Haltialan metsänreunojen tarkastelussa.

Pitkäkosken koira-aitauksessa on omat tilat eri kokoisille koirille (kuva isojen aitauksesta).

94. NISKALAN ARBORETUM LUONNONSUOJELUALUE, KESKUSPUISTO

pinta-ala 22 939 m²
 rekisterinumero 38001
 hoitoluokka C2
 osoite Kuninkaantammentie
 kaavamerkintä SL (suojelualue)
 perustamisvuosi perustettu 1906,
 suunnittelija Hemgård 1989:
 Niskalan maisema-
 suunnitelma, Paloheinän
 lähiympäristön ja
 Keskuspuiston pohjois-
 osan toiminnallinen
 yleissuunnitelma, MA-
 Arkkitehdit, 1993 (LIV),
 Keskuspuiston pohjois-
 osan luonnonhoitosuun-
 nitelma 1997-2006
 luonnonhoidon 3114
 kuvio

Arboretumin opastaulu.

Kohteen kuvaus

Arboretum-tyylisen puulajipuiston perusti vuosina 1906-1917 Niskalan kartanon isäntä Jakob Kavaleff. Kaupunki on omistanut alueen vuodesta 1961. Noin 2 hehtaarin suuruinen arboretum on luonnonsuojelualuetta (Uudenmaan lääninhallituksen rauhoituspäätös 2311/10.5.1984, Hoito- ja käyttösuunnitelma laadittu) ja se on mukana myös luonnonhoitosuunnitelmassa. Puulajipuisto on kiinnostava sekä luonnontieteellisesti että historiallisesti ja se edustaa ihmisen aikaansaamaa puistomaista metsää, jonka kasvillisuuteen kuuluu tavallisen metsälajiston lisäksi vierasperäisiä jalo- ja koristepuita sekä pensaita. Yleisilmeeltään kasvillisuus alkaa olla ränsistynyttä ja sekavaa eivätkä kasvillisuuden nimikyltit enää pidä kaikkialla paikkaansa. Monipuolinen puusto, pensaston ja aluskasvillisuuden rikkaus tarjoavat elinympäristön runsaalle sekametsän linnustolle (arvon luokka I). Haltialan länsipuolella, Niskalan talon jälkeen, Kuninkaantammentien molemmiin puolin ulottuva alue on luokiteltu lepakkokohteissa arvolle III. Lepakoista viikisiipat viihtyvät alueella. Viikisiipat karttavat valoa, joten viikisiippa-alueita ei tulisi tarpeettomasti valaista. Alueen koiliskulmalla on useita oja. Polkuverkosto on toimiva ja puulajipuistoon on sijoitettu myös penkkiryhmiä.

Käyttäjien toivomukset

Arboretumin puustoa pidetään huonokuntoisena ja kyltitysten paikkaansapitämättömyyttä on arvosteltu.

Tavoitteet

Säilytetään luontoarvot ja arboretumin hoitoon panostetaan niin, että se palvelee nykyistä paremmin kävijöitä puulajipuistona.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

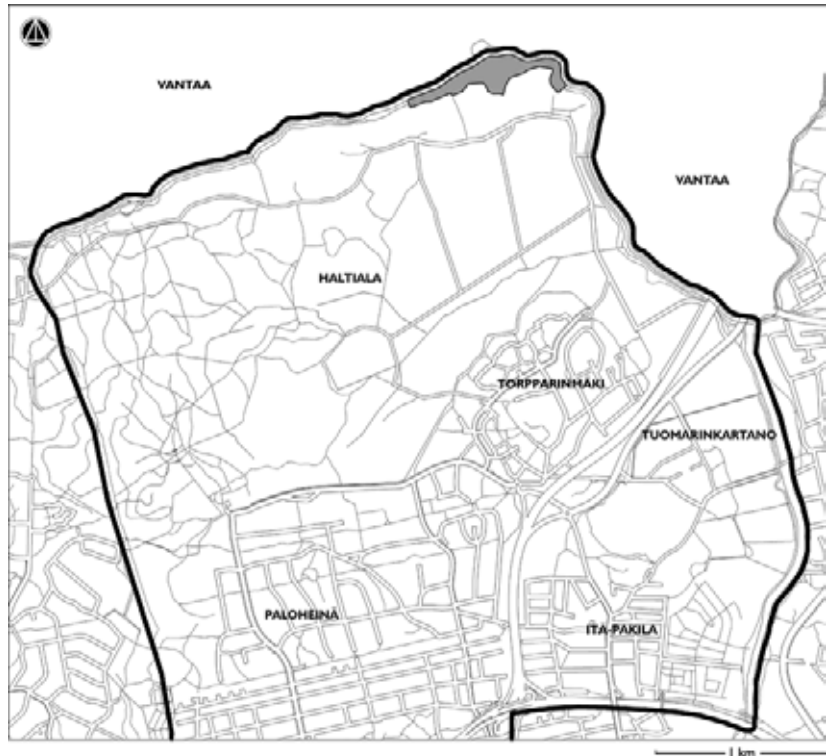
Aluetta hoidetaan erillisen hoito- ja käyttösuunnitelman mukaisesti. Ympäristökeskus tekee luonnonsuojelualueen hoito- ja käyttösuunnitelmaan päivityksen, johon viherosasto osallistuu tekemällä kasvi-inventoinnin. Ränsistynyt yleisilme siistitään, mutta tiheitä pensaikkoja ja lahoppuuta säästetään linnustolle. Arboretumin nimikyltit tarkistetaan paikkaansapitäviksi. Arboretumin levähdyspaikkaa kunnostetaan lisäämällä pöytäpenkki-yhdistelmiä, jolloin levähdys olisi mahdollista useammalle ulkoilijaryhmälle kerrallaan. Pöytien sijoittelu tehdään näköalan suuntaisesti ja kalusteina käytetään Keskuspuiston kalusteiden suunnittelukilpailusta syntyneitä malleja. Roska-astioiden sijoitus tarkistetaan ja ne siirretään pois maiseman etualalta.

Ylläpidossa huomioitavaa

Kun Keskuspuistossa siistitään koneellisesti ulkoilureittien varsia, käydään arvokkailla alueilla (mm. aarnialueella ja arboretumissa) siistimässä epäsiistit jäljet käsityönä.

95. RUUTINKOSKI, KESKUSPUISTO

pinta-ala	85 565 m ²
rekisterinumero	38002
hoitoluokka	B2 (22 897 m ²) C2 (31 515 m ²) H1 (31 153 m ²)
osoite	Ruutinkoski
kaavamerkintä	SL (luonnonsuojelualue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoitosuunnitelma 1997-2006
luonnonhoidon kuvio	3357, 3362-3373.1

Kohteen kuvaus

Ruutinkoski on noin 300 metriä pitkä, luonnontilainen koski, jonka jälkeen Vantaanjoen vesi rauhoittuu järvimäiseksi suvannoksi. Aikaisemmin Ruutinkoski oli arvokas lohikoski ja rannalla oli myös mylly. Savisten rantatörmien lehtometsän kasvistoon kuuluvat mm. tuomi, vaahtera, mukulaleinikki, pystykiurunkannus ja lehtopalsami. Joen penkereellä pellon reunassa kasvaa alkuperäisinä pidettyjä kynäjalavia, joiden ryhmä on rauhoitettu luonnonmuistomeriksi (Lääninhallituksen päätös Lh: Nro 2313 10.5.1984). Luhtaisilla rantaniityillä viihtyvät mesiangervo ja pajuasteri, kun taas aivan suvantolahden rannassa kasvavat osmankäämi, järvikorte ja palpakko. Lehtoalue on mukana valtakunnallisessa lehtojensuojeluohjelmassa ja se on rauhoitettu luonnonsuojelualueeksi (Uudenmaan lääninhallituksen rauhoituspäätös 629/5.6.1990, Uudenmaan lääninhallituksen päätös: Hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaminen 20.11.1990). Tiheät pensaikot ja rehevät niityt tarjoavat monipuoliselle pensaikkojen ja niittyjen peruslajistoille pesimäpaikkoja ja siellä levähtää myös runsaasti muuttavia varpuslintuja (arvon luokka I). Tiheät pensaikot ja rehevät niityt tarjoavat monipuoliselle pensaikkojen ja niittyjen peruslajistoille pesimäpaikkoja ja siellä levähtää myös runsaasti muuttavia varpuslintuja (arvon luokka I). Alue on hyvä

lepakkopaikka, mutta pienialainen (arvoluokka III). Alue on Pitkäkosken kaltainen koskipaikka. Koskessa on rantapuustoa, mutta rantametsän jälkeen aluetta ympäröivät laajat pellot, joten muut lepakkolajit eivät viihdy alueella. Alueella on opastetäulu, merkittyjä polkuja, pitkospuita ja pöytäpenkkiyhdistelmä. Ruutinkosken rantalehto on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Alueella on opastetäulu, merkittyjä polkuja, pitkospuita ja pöytäpenkkiyhdistelmä. Ruutinkosken rantalehto on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa.

Käyttäjien toivomukset

Vantaan puolelle tehty rantojen virkistyskäytön suunnitelmaluonnos ehdotti Ruutinkosken kohdalle kanootin nostokohtaa, mutta sekä rakennusvirasto että kaupunkisuunnitteluvirasto vastustivat ajatusta.

Tavoitteet

Säilytetään luontoarvot ja pidetään kulku reiteillä, jolloin maasto ei kulu ja ulkoilijat eivät aiheuta häiriötä luonnolle.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

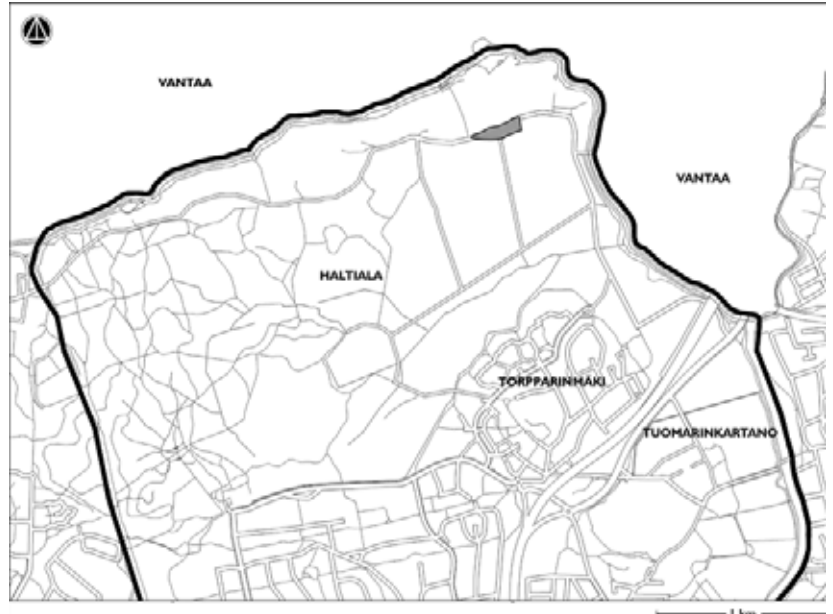
Hoidetaan erillisen hoitosuunnitelman mukaisesti huomioiden luontoarvot. Huolehditaan, että alue säilyy roskaantumatta ja kulku pysyy rakennetuilla reiteillä. Vantaanjoen varrelle tehdään koko matkaltaan rantavyöhykkeen kattava hoito- ja kehittämissuunnitelma.

Ruutinkoski

96. HALTIALAN TILA, KELLARIMÄKI (KESKUSPUISTO)

pinta-ala 15 910 m²
 rekisterinumero 38003
 hoitoluokka H1
 osoite Kuninkaantammentie
 kaavamerkintä SY (kulttuurihistoriallinen
 ympäristönsuojelu)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Paloheinän lähiympäris-
 tön ja Keskuspuiston
 pohjoisosan toiminnal-
 linen yleissuunnitelma,
 MA-Arkkitehdit, 1993
 (LIV), Keskuspuiston
 pohjoisosan luonnon-
 hoitosuunnitelma
 1997-2006
 luonnonhoidon kuo-
 kuvio 3342

Kohteen kuvaus

Alue on kartanoaluetta, jota hoidetaan erillisen suunnitelman mukaisesti. Alueella sijaitsee kasvillisuudeltaan arvokas, pieni 0,05 hehtaarin suuruinen perinnemaisemakohte (paikallisesti arvokas, P-), Kellarimäen keto. Pihaketo sijaitsee Niskalan tilan läntisimmän talon länsipuolella, piharakennuksen takana. Myös Kellarimäen länsireunassa ja lounaisrinteellä on vanhan maatalouden synnyttämiä, hyvin säilyneitä, kasvistoltaan rikkaita ketoja. Niiden luonteenomaisia ketokasveja ovat muun muassa kissankäpälä, mäkiarho, kumina, ketoneilikka, huopakeltano, saksanhanhikki, kevättaskuruoho, tummatulikukka, peurankello, ketotädyke ja keto-orvokki. Kellarimäen kedot on luokiteltu kasvistoltaan arvon luokkaan II. Oja alueen etelälaidalla rajoittaa sen peltoon.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Alue pidetään avoimena virkistyskäytölle. Ketoalueet säilytetään monilajisina ja arvokkaina perinnemaisemakohteina.

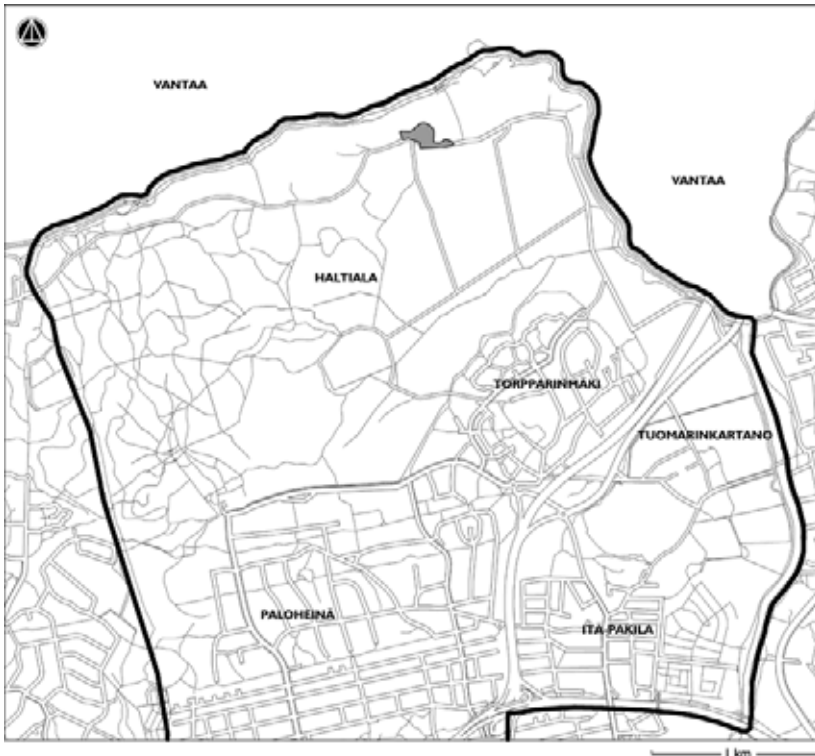
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Aluetta hoidetaan kartanoryhmän toimesta. Ketojen jo alkanut umpeenkasvu pysäytetään laiduntamalla tai niittämällä sekä varjostavaa puustoa raivaamalla. Niittojäte on korjataan pois.

Näkymä Kellarimäelle lännestä.

97. NISKALAN TILA, KESKUSPUISTO

<i>pinta-ala</i>	18 898m ²
<i>rekisterinumero</i>	38004
<i>hoitoluokka</i>	H1
<i>osoite</i>	Kuninkaantammentie
<i>kaavamerkintä</i>	VU (urheilu- ja virkistysalue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maisemasuunnittelu Hemgård: maisemasuunnitelma 1989, Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoitosuunnitelma 1997-2006
<i>luonnonhoidon</i>	3314.1, 3115, 3343
<i>kuvio</i>	

Kohteen kuvaus

Niskalan historia ulottuu 1500-luvulle ja se yhdistettiin Haltialan kartanoon 1600-luvun lopulla. Päärakennus ja viljamakasiini ovat peräisin 1800-luvulta. Päärakennusta ympäröi runsaslajinen puutarha, jonka harvinaisuuksia ovat pyökki, punatammi ja peikonpähkinä. Niskalan tilan pihapiirissä on tehty kasvillisuusinventointi vuonna 1989. Teiden varsille on istutettu kujannepuuksi tammea vuonna 2000. Alue on kartanoaluetta, jota hoidetaan erillisen suunnitelman mukaisesti. Oja rajaa alueen peltojen suuntaan.

Niskalan tilakeskus on kaavallisesti alue, jolla ympäristö säilytetään ja rakennukset palvelevat esimerkiksi maanviljelystä, eläintenhoitoa ja virkistystä. Haltialan asemakaavassa (1990) ja Paloheinän yleissuunnitelmassa (1993) ajateltiin Niskalan tilan rakennuksiin yleistä käyttöä, esimerkiksi luontotietokeskuksena. Asuntoja alueella tulisi olla vain välttämätöntä henkilökuntaa varten. Asemakaavan mukaan Niskalan päärakennus ja toinen rakennus on suojeltu sr-2-merkinnällä. Rakennuksilla on asemakaavassa lisäksi y-merkintä.

Niskalan tilan päärakennus**Käyttäjien toivomukset**

Ei toivomuksia.

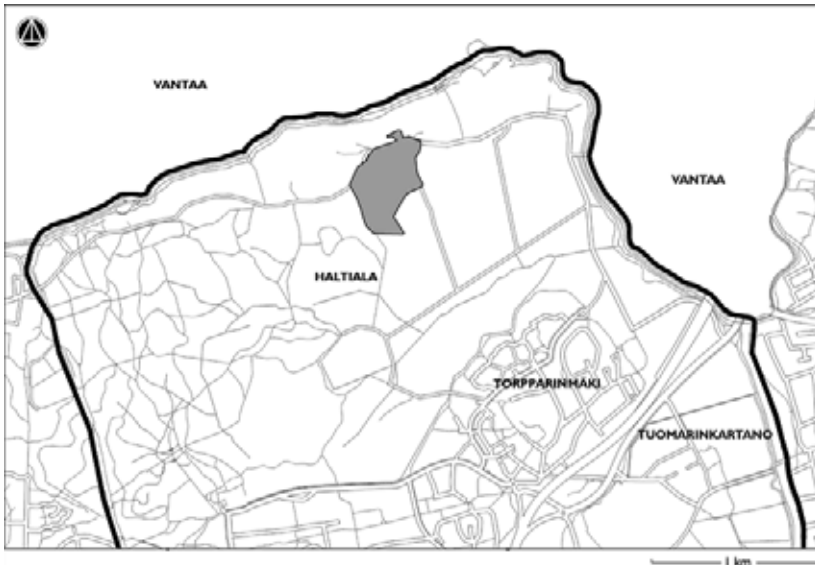
Tavoitteet

Alue kuuluu tärkeänä osana Keskuspuistoon eikä sitä saa sulkea yleiseltä virkistyskäytöltä. Käytön avoimuutta ja edellytyksiä virkistys-, ulkoilu- ja kulttuuritoimintaan pyritään kehittämään. Käyttö kanavoidaan siten, että se ei aiheuta liiallista kulumista kulttuurihistoriallisesti arvokkaassa maisemassa. Kuninkaantammentien ja Laamannintien historialliset tielinjat säilytetään.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Tällä hetkellä Niskalan tilan asuinrakennus on vuokrattu yksityishenkilöille ja talousrakennukset ovat vuokralaisten yhteiskäytössä. Nykyisten vuokralaisten sopimusten irtisanominen edellyttää, että rakennusvirasto ottaa rakennuksen käyttöönsä. Asemakaavan toteuttamiseksi rakennusten käytön osalta tehdään kehittämissuunnitelma, jossa ideoidaan rakennukseen soveltuvia toimintoja ja niiden toteutusta aikatauluineen. Alueen metsät ovat mukana Haltialan metsänreunojen tarkastelussa. Raja arboretumin puolella (kuvio 114.1.) vaatii tarkentamista.

98. NISKALAN ARBORETUM LAAJENNUSALUE, KESKUSPUISTO

Kohteen kuvaus

Niskalan arboretumia on esitetty laajennettavaksi, mutta toistaiseksi suunnitelmaa ei ole toteutettu. Arboretumin laajennusalue on pääasiassa kuusivaltaista sekametsää sisältäen pienen riistapelloaukean, entisen soranottoaikan, joka on täytetty ylijäämämassoilla sekä mäntyvaltaisia kallioalueita. Kasvupaikka on suurilta osin lehtomaista kangasta ja puustossa on joitakin istutettuja erikoisuuksia, kuten esimerkiksi punatammia, käärmelehtisiä, pilvikirsikoita. Arboretumin laajennusosalle on laadittu myös erillinen hoitosuunnitelma. Lajistoltaan ja ikärakenteeltaan monipuoliset metsänreunat houkuttelevat alueelle rikkaan sekametsälinnuston (arvon luokka II). Haltialan länsipuolella, Niskalan talon jälkeen, Kuninkaantammentien molemmin puolin ulottuva alue on luokiteltu lepakkokohteissa arvolle III. Alue on osittain luonnonsuojelualueena rauhoitettua Niskalan arboretumia. Lepakoista viiksisiipt viihtyvät alueella. Viiksisiipt karttavat valoa, joten viiksisiipt-alueita ei tulisi tarpeettomasti valaista. Ojat rajaavat alueen peltojen suuntaan.

pinta-ala	150 118 m ²
rekisterinumero	38005
hoitoluokka	B1 (6 073 m ²) C2 (144 045 m ²)
osoite	Kuninkaantammentie
kaavamerkintä	VR (retkeily- ja ulkoilualue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Hemgård: maisema- suunnitelma 1989, Paloheinän lähiympä- ristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toimin- nallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnon- hoitosuunnitelma 1997-2006, Hämetähti: arboretumin laajennusosan hoitosuunnitelma
luonnonhoidon kuvio	3100-3113, 3114.1

Näkymä arboretumin laajennusalueelle idästä.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

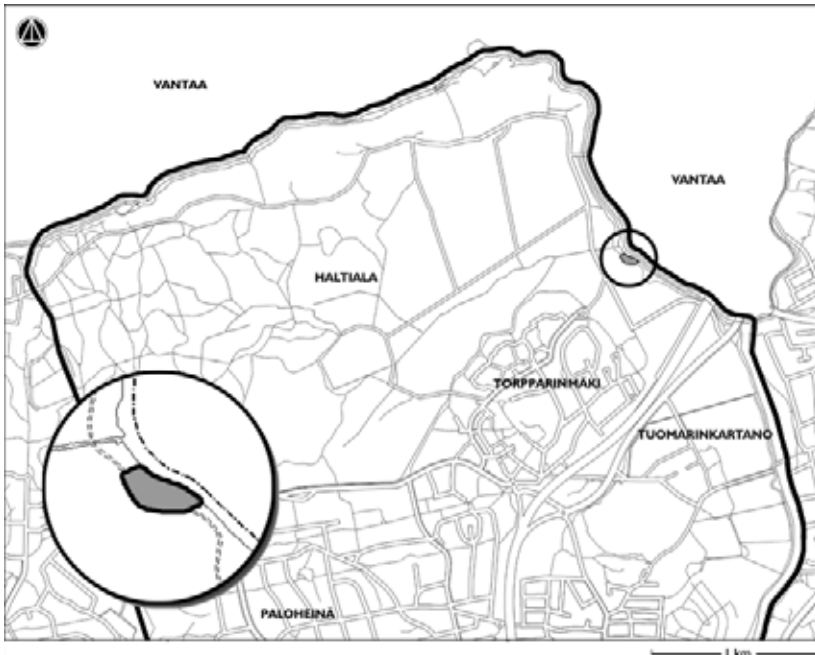
Tavoitteet

Säilytetään luonto monimuotoisena ja kehitetään mahdollisuuksien mukaan entisestään Niskalan arboretumin laajennusalueena.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman ja erillisen hoitosuunnitelman mukaisesti. Alue otetaan mukaan Haltialan reunametsien tarkasteluun, jossa reunametsiä kehitetään edelleen. Metsän pensaikkoiset ja monipuoliset reunat säilytetään eheinä, jotta turvataan linnuston elinmahdollisuudet. Luonnonhoitotoimenpiteissä suositaan puerikoisuuksia.

99. VANTAANJOEN REUNAMETSÄ

pinta-ala	3 139 m ²
rekisterinumero	47001
hoitoluokka	B1 (853 m ²) C3 (2 286 m ²)
osoite	Laamannintie
kaavamerkintä	W (uimaranta-alue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallisen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoito suunnitelma 1997-2006
luonnonhoidon kuvio	3356

Kohteen kuvaus

Viheralue on pieni kaistale puoliavointa paju- ja harmaaleppäryhmiä kasvavaa rantametsää Vantaanjoen varrella Näsinojan laskukohdan eteläpuolella. Kaavassa on merkitty ohjeellinen ulkoilutie Laamannintieltä rantaan Näsinojan vartta pitkin. Vantaanjoen varren heinikoiden ja pensaikkojen yhdistelmä tarjoaa monille linnuille elinympäristön ja alue on yksi tärkeimmistä Helsingin yölaulajien (mm. satakieli, pensassirkkalintu, luhta- ja viitakerttunen) esiintymispaikoista (arvon luokka II).

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Sovitetaan yhteen alueen luontoarvot ja virkistyskäyttö.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

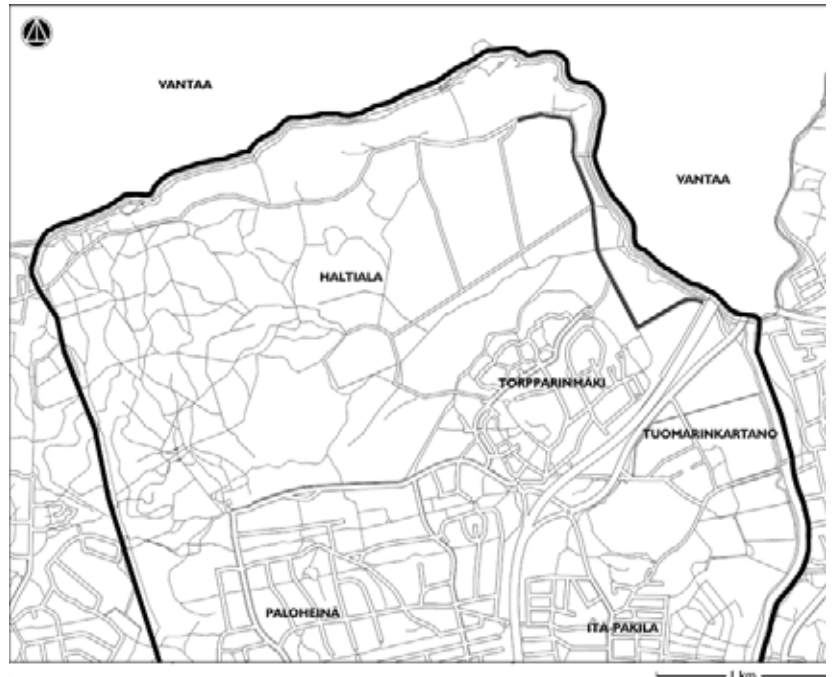
Uimaranta-alueen kehittämisen tarpeellisuus tutkitaan Vantaanjoen varren hoito- ja kehittämissuunnitelman laadinnan yhteydessä. Pyritään säilyttämään alueen luontoarvot ja linnuston elinympäristö: joenrantaan jätetään tiheiköitä suojaksi linnustolle. Pieni laituri ja mahdollisuus päästä veden äärelle tarjoaisivat ulkoilijoille levähdyspaikan, jonne voisi hyvin pysähtyä myös kuuntelemaan ja tarkkailemaan lintuja.

Näkymä Laamannintieltä itään.

100. LAAMANNINTIE

pinta-ala 12 711 m²
 rekisterinumero 47008
 hoitoluokka A3
 osoite Laamannintie,
 Kuninkaantammentie
 kaavamerkintä E (erityisalue)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija -
 luonnonhoidon
 kuvio -

Kohteen kuvaus

Viheralue on kaistaleina talvikunnossapidettävän asfalttitien varrella ja kuuluu Niskalan tilaympäristöön. Kartanoryhmä hoitaa Kuninkaantammentien tienvarsien niiton ja Niskala-Kellarimäki-välille istutetut tammet. Kartanovastaavan toimesta on koillisen suuntaisen reitin osan koivuja otettu esille poistamalla muuta kasvillisuutta. Keskikesällä tienvarsia koristavat kukkivat luonnonkasvit. Asemakaavamuutoksessa Kavaleffintien ja Laamannintien varsille on esitetty puukujannetta, joka yhdistäisi visuaalisesti Haltialan ja Tuomarinkylänkartanon tilakeskuksia. Ojat rajaavat tietä molemmin puolin.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Säilytetään tienvarret siisteinä.

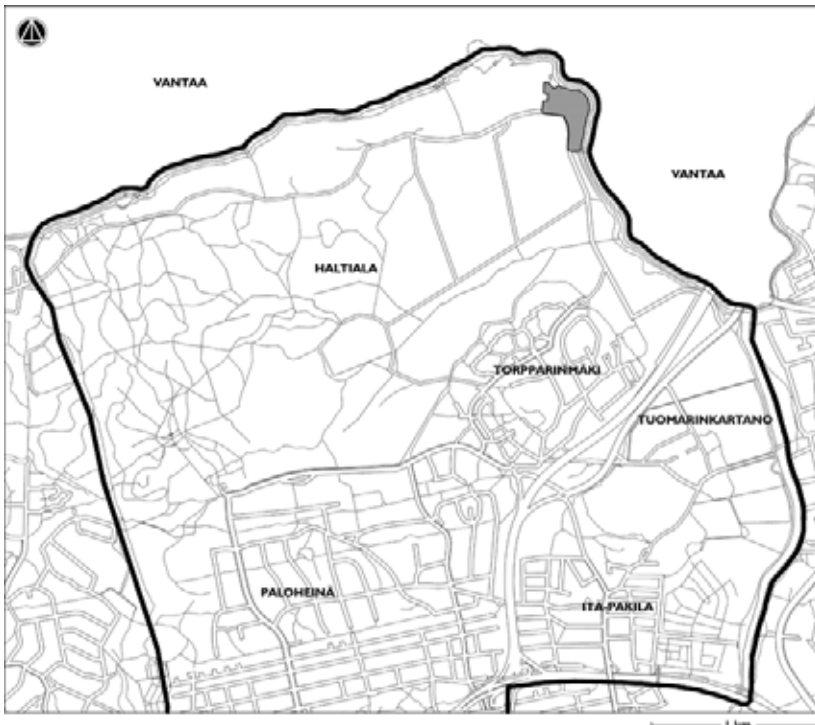
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoitovastuut selvitetään. Tienvarren luonnonkukkaniityt niitetään loppukesästä. Luontaisesti syntyneet koivurivistöt säilytetään ja niiden alle mahdollisesti kehittyvää vesakkoa perataan säännöllisesti. Kaavan esittämän puukujanteen istuttamista voidaan tutkia tekemällä alustavasti havainnekuvia keskustelun pohjaksi. Puukujanteella ei ole historiallista taustaa.

Näkymä Laamannintieltä pohjoiseen.

101. HALTIALAN TILA (KESKUSPUISTO)

Kohteen kuvaus

Haltialan tila sijaitsee Vantaanjoen tuntumassa, historiallisen Kuninkaan-tammentien varrella. Tilan perinteet ulottuvat 1500-luvulle ja laajat viljely-alueet ovat edelleen tärkeä osa arvokasta kulttuurimaisemaa. Tilan 1800-luvun alussa rakennettu päärakennus purettiin 1950-luvulla. Tilalle kuuluu nykyisin useita asuinrakennuksia ja navetta. Kartanopuistossa on luonnon-kasvilajiston lisäksi harvinaisia istutettuja puu- ja ruohovartisia kasveja vuosisadan vaihteesta. Tilalla käy runsaasti vierailijoita ja siellä on mm. kahvila ja kotieläinpiha. Haltialan tila on kartanoaluetta, jota hoidetaan erillisen suunnitelman mukaisesti. Peruskorjaus alueella on valmistunut vuonna 2002. Haltialan tilalla Vantaanjoen varressa on pieni luonnontilainen, kasvillisuudeltaan arvokas (arvon luokka II) tulvalammikko, jota Vantaanjoen tulvat ruokkivat. Lammikon kasveja ovat mm. myrkykeiso, purolitukka, pullosara, lännenmaarianheinä, solmuvihvilä ja pikkulimaska sekä rannalla halava. Kartanoalueella viihtyy runsas kulttuuri-, sekametsä- ja pensaikkolinnusto (arvon luokka II). Tien vierellä ja samoin muutamissa muissa kohdin on Vantaanjoen suuntaan viettäviä oja.

pinta-ala	47 000 m ²
rekisterinumero	48003
hoitoluokka	A2 A3 B2 C1 L2
osoite	Laamannintie
kaavamerkintä	SY (kulttuurihistoriallinen ympäristönsuojelu)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Maisemasuunnittelu Hemgård: maisemasuunnitelma 1989, Paloheinän lähiympäristön ja Keskuspuiston pohjoisosan toiminnallinen yleissuunnitelma, MA-Arkkitehdit, 1993 (LIV), Linderoos: piha-piirin kunnostussuunnitelma 1994, Keskuspuiston pohjoisosan luonnonhoitosuunnitelma 1997-2006
luonnonhoidon kuvio	3348

Tilaympäristö on kunnostettu hiljattain.

Näkymä kahvilan ulkoalueelta.

Käyttäjien toivomukset

Alue pidetään jatkossakin kaikille avoimena ja maksuttomana vierailualueena.

Tavoitteet

Säilytetään tilaympäristö vierailijoille avoimena ja viljelyä jatketaan arvokkaan kulttuurimaiseman ja -perinnön säilyttämiseksi. Käytön avoimuutta ja edellytyksiä virkistys-, ulkoilu- ja kulttuuritoimintaan pyritään kehittämään entisestään. Käyttö kanavoidaan siten, että se ei aiheuta liiallista kulumista kulttuurihistoriallisesti arvokkaassa maisemassa. Kuninkaantammentien ja Laamannintien historialliset tielinjat säilytetään.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

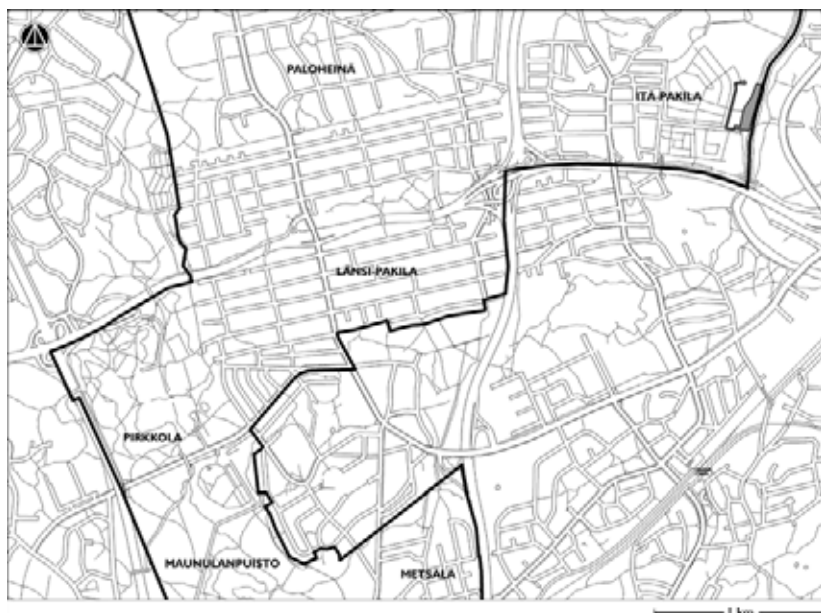
Tilaympäristöä hoidetaan erillisen suunnitelman mukaisesti. Tulvalammikosta on joskus suunniteltu tehtäväksi sorsalampea, mutta suunnitelmaa ei tule toteuttaa, sillä se tuhoaisi alueen luontoarvot.

ITÄ-PAKILA 405

Itä-Pakila 342

Itä-Pakilasta tässä suunnitelmassa mukana ovat vain Kehä I:n pohjoispuoliset alueet. Eteläpuoliset alueet on käsitelty Oulunkylän viheraluesuunnitelmassa. Itä-Pakilassa on erilaisia viheralueita ryhmäpuutarhasta suojaviheralueisiin. Vantaanjokilaakson maisema on alueella merkittävä sekä virkistyskäytön että maiseman takia. Vantaanjoki tarjoaa alueen virkistyskäyttäjille uimapaikan ja Klaukkalanpuiston tuntumassa on leikkipaikka. Tärkeää on laatia Vantaanjokivarrelle hoito- ja kehittämissuunnitelma sekä Itä-Pakilan luonnonhoito-alueille luonnonhoidon suunnitelma.

I 02. PAKILAN RANTAPUISTO

pinta-ala	37 223 m ²
rekisterinumero	46010
hoitoluokka	B2 (13 595 m ²)
osoite	Pakilan Rantatie
kaavamerkintä	P (puisto)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	-
luonnonhoidon	-
kuvio	-

Kohteen kuvaus

Viheralue on suurelta osin niittyä, jossa on lukuisia oja. Liikuntaviraston sora-käytävä kulkee rannan suuntaisesti (käytävällä ei talvikunnossapitoa). Niitty reunustaa viljelypalsta-alueita. Niitylle ja Vantaanjoen rantavyöhykkeelle on kasvanut myös puustoa ja pensastoa, sillä aluetta ei ole niitetty säännöllisesti. Kaavapinta-alaan sisältyy Pakilan viljelypalstat (puistotunnus 46183, 23 420 m²) ja lisäksi alueesta on vuokrattuna 208 m². Luonnonhoitosuunnitelmaa ei ole toistaiseksi laadittu.

Käyttäjien toivomukset

Jokirannan hoitamattoman oloisia tiheikköjä olisi kehitettävä hoidetummiksi ja puistomaisiksi.

Tavoitteet

Alue on luonnonhoidon keinoin hoidettua jokivarsimaisemaa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

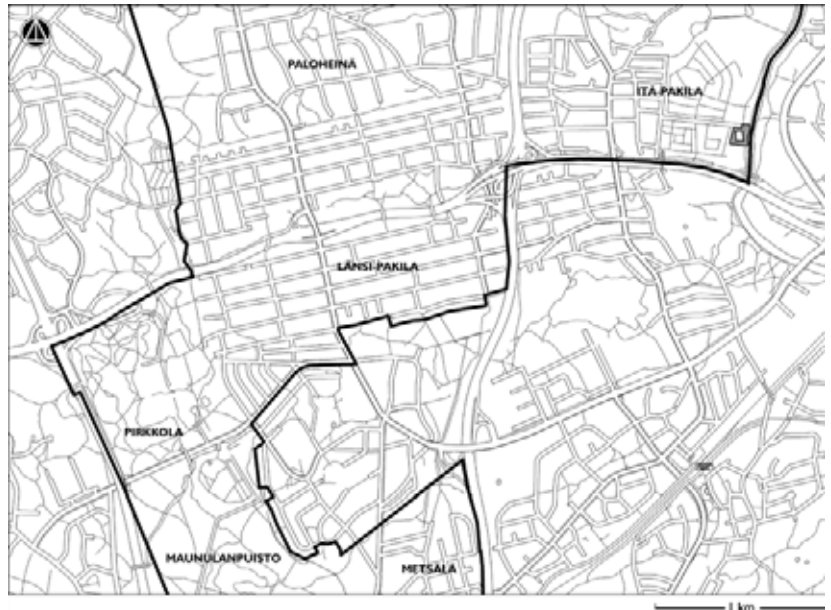
Avoimia niittyjä hoidetaan säännöllisillä vuosittaisilla niitoilla. Ulkoilureitin varret pidetään siisteinä. Vantaanjoen varsi on paikoitellen niin tiheäpuustoinen ja pensaikkoinen, että joki ei juurikaan ulkoilureiteiltä näy. Joenrantaan avataan reitiltä näkymiä suunnitellusti laadittavan Vantaanjoen varren hoito- ja kehittämissuunnitelman mukaisesti. Näkymäalueilta poistetaan puuvartista kasvillisuutta. Rantaan järjestetään kohtia, joista on mahdollista päästä myös aivan veden äärelle.

Avointa tilaa Vantaanjoen varrella.

I03. PAKILAN UIMARANTA

pinta-ala 6 706 m²
 rekisterinumero 46036
 hoitoluokka B2
 osoite Pakilan Rantatie
 kaavamerkintä UV (urheilu- ja
 virkistysalue)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija -
 luonnonhoidon
 kuvio -

Kohteen kuvaus

Pakilan uimarannasta vastaa liikuntavirasto: rannan palveluja ovat wc, suihku, kuntovälineet, asfalttipintainen pallokenttä ja leikkipaikka. Uimarannan rakenteet ja varusteet ovat peräisin eri aikakausilta ja eivät muodosta esteettistä kokonaisuutta. Uimarannalla ei ole valvontaa. Rehevät niittyalueet kentän ulkolaidoilla ovat viherosaston hoidossa ja niistä ei ole toistaiseksi laadittu luonnonhoitosuunnitelmaa eikä niittyjä ole juuri hoidettu. Kapea niittykaistale on ollut mukana niittyinventoinnissa 1990. Pakilan rantatien päässä on sadevesiverkoston purkupaikka Vantaanjokeen.

Käyttäjien toivomukset

Vantaanjokivarren niittyalueita pidetään epäsiistin ja hoitamattoman oloisina ja kasvillisuuden ja hoidon kehittämistä toivotaan.

Tavoitteet

Alue tarjoaa mukavan levähdyspaikan, kuntoilu- ja uimamahdollisuudet jokivarsimaisemassa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

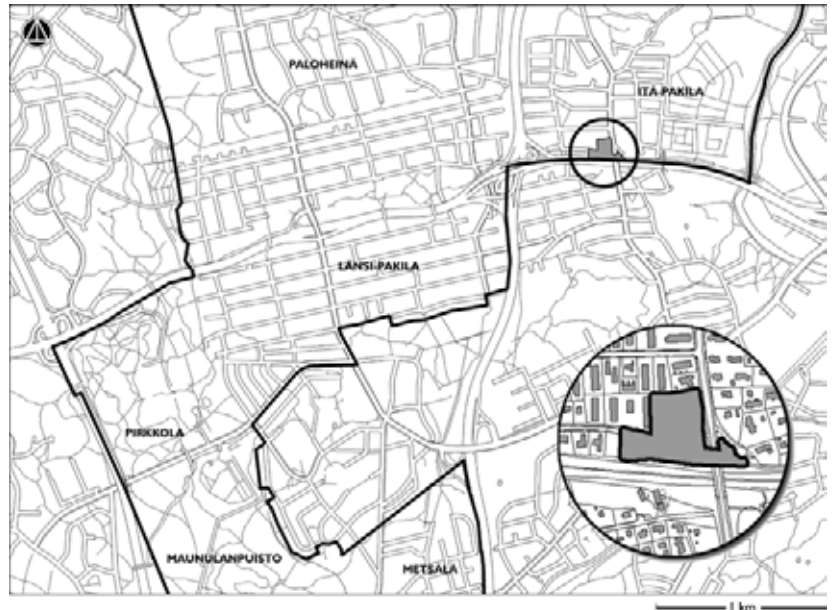
Alue kuuluu kokonaisuuteen, josta laaditaan Vantaanjoen varren hoito- ja kehittämissuunnitelma. Uimarannan kalustukseen ja varustukseen kiinnitetään huomiota sekä toimivuuden, turvallisuuden että esteettisyyden näkökulmasta. Niittyalueita hoidetaan vähintään kerran kesässä tapahtuvilla niitoilla, jotta niittyjä voidaan hyödyntää myös auringonotto- ja oleskelunurmena.

Uimaranta kuuluu Vantaanjoen varren hoito- ja kehittämissuunnitelman alueeseen.

104. KOULUTUVANTIE, YHDYSKUNNANTIE SUOJAVIHERALUE

pinta-ala	12 747 m ²
rekisterinumero	46039
hoitoluokka	A3 (3 194 m ²) C1 (2 573 m ²) C3 (6 980 m ²)
osoite	Koulutuvantie, Yhdyskunnantie
kaavamerkintä	EV (suojaviherialue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	-
luonnonhoidon kuvio	-

(ylin) Näkymä lännestä Kehä I:n suuntaan.
(alin) Itälaidan avoin luiska.

Kohteen kuvaus

Kehä I:n vierellä olevan suojaviherialueen poikki kulkee talvikunnossapidetty, valaistu, asfalttipintainen reitti. Yhdyskunnantien rampeilla on nurmikkoa ja orapihlajia. Nurmikolla on joitakin tallattuja oikopolkuja. Kehä I:n varrelle on istutettu ryhmä lehtikuusia. Istutettua aluetta liikenneväylien rampeissa ja Itä-Pakilan seurakuntakodin tuntumassa hoidetaan A3-luokan mukaisesti, mutta alueella on myös metsää. Lehtipuuvaltainen metsä on maastoltaan vaihtelevaa ja metsäalueen poikki kulkee tallautunut oikopolku. Kehä I:n varressa on melko kova liikennemelu. Koulutuvantien päädyssä on muun-tajarakennus. Metsässä on ensimmäisen maailmansodan aikaisia linnoitus-laitteita. Metsäalueilta ei ole toistaiseksi laadittu luonnonhoitosuunnitel-maa. Yhdyskunnantien alittavan reitin varrella on ojpainanne.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

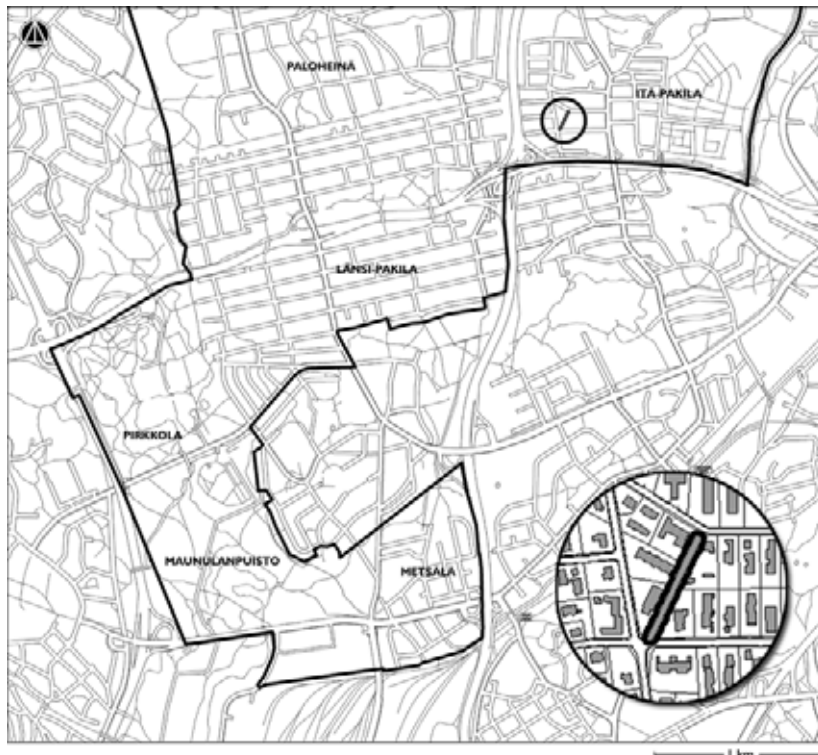
Tavoitteet

Metsät pidetään luonnonhoidolla elinvoimaisina ja istutettu alue yleisilm-eeltään siistinä hoitamalla A3-hoitoluokan mukaisesti.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Istutettu alue vaatii jatkossakin A3-tasoisien hoidon lukuun ottamatta lehtikuusi-istutusta, joka voidaan hoitaa jatkossa C-luokassa. Metsiä hoidetaan luonnonhoidon keinoin. Linnoituslaitteita hoidetaan hoito-ohjeen mukaisesti.

I05. TAULUTIE, UUDENTUVANTIE PUISTOKAISTA

<i>pinta-ala</i>	722 m ²
<i>rekisterinumero</i>	46051
<i>hoitoluokka</i>	A3
<i>osoite</i>	Taulutie, Uudentuvantie
<i>kaavamerkintä</i>	P (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon</i>	-
<i>kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Kapea puistokaistale rajautuu pientaloalueen tontteihin puuaitojen ja tonttien istutusten reunustamana. Kaistaleella kulkee valaistu, sorapintainen reitti, jonka varrella kasvaa nurmikko. Nurmikolla on jonkin verran kookkaita, ruohovartisista rikkakasveja (pujo, nokkonen, takiainen). Kulkureitin molemmissa päissä on ajonestopollarit ja moottoriajoneuvolla ajamisen kieltävä liikennemerkki. Lähitonttien asukkaat ovat todennäköisesti leikanneet nurmikko oman tonttinsa hoidon yhteydessä osalta viherkaistaa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Alue pidetään yleisilmeeltään siistinä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

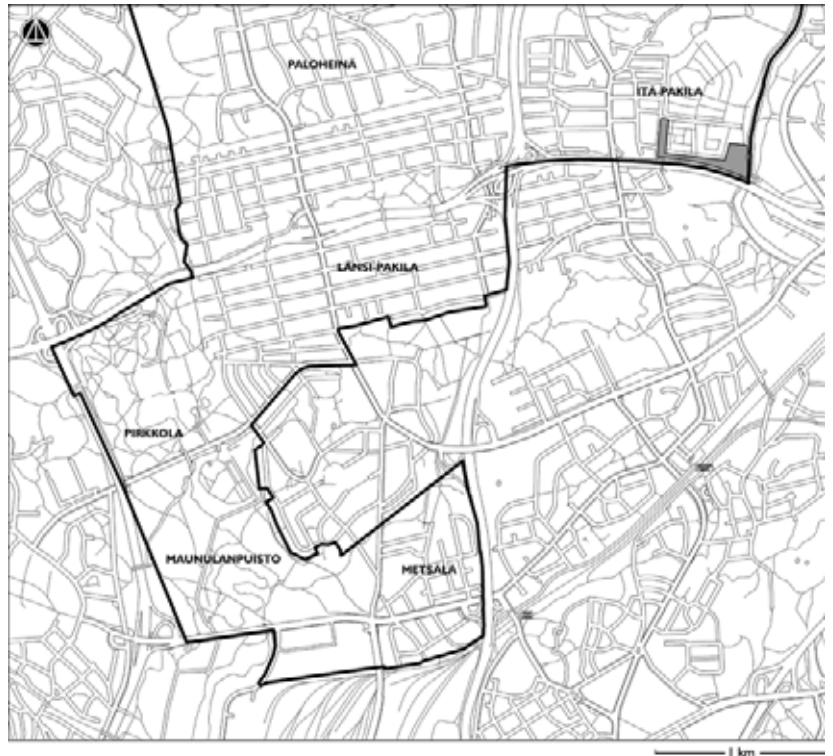
Hoidetaan hoitoluokan mukaisesti leikkaamalla nurmikko säännöllisesti, jotta rikkakasvit eivät pääse valtaamaan aluetta.

Näkymä etelästä.

106. KLAUKKALANPUISTO

pinta-ala	38 118 m ²
rekisterinumero	46059
hoitoluokka	A2 (6 772 m ²)
	A3 (3 353 m ²)
	B2 (13 074 m ²)
	C3 (13 974 m ²)
	L2 (905 m ²)
osoite	Pakilan Rantatie
kaavamerkintä	VP (puisto)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	-
luonnonhoidon	-
kuvio	-

Kohteen kuvaus

Klaukkalantieltä Vantaanjokeen asti ulottuu siirtolapuutarha-aluetta reunustava viheralue, jonka puistomaisessa luoteiskulmassa on leikkipaikka sekä sorapintainen pelikenttä koripallotelineellä ja maaleilla varustettuna. Punaisella puuaidalla reunustetulla leikkipaikalla on monipuolinen leikkivälinevalikoima eri-ikäisille lapsille ja myös käsityöpajan puueläimiä. Maastonmuotoilut antavat talvella mahdollisuuden pienten lasten mäenlaskuun. Leikkipaikalla on tallautunut oukopolku Pakilan rantatieltä. Klaukkalantien varrella on avo-oja. Katuosaston talvikunnossapitämä reitti kulkee Kehä I:n varrella. Ylikulkusillan alusta ja Kehä I:n suuntaisen avo-ojan jyrkkäreunaiset penkereet

Katuosaston talvikunnossapitämä reitti kulkee Kehä I:n varrella. Ylikulkusillan alusta ja ojapainanteen jyrkkäreunaiset penkereet ovat jääneet hoidon ulkopuolelle. Asukkaat ovat niittäneet siirtolapuutarha-alueen kohdalla osittain myös puiston puolta. Kehä I:n varret ovat istutettu tiheäkasvuisiksi puuvartisella kasvillisuudella yhdistellen puita ja pensaita. Vantaanjoen varrella on metsäalue ja puoliavoimia niittykaistaleita. Alueelle ei ole tehty luonnonhoitosuunnitelmaa vielä tällä suunnitelmakaudella.

Käyttäjien toivomukset

Siirtolapuutarha on esittänyt toiveen sallia jätehuoltoauton liikkuminen puiston poikki, mutta tähän ei suostuttu.

Tavoitteet

Leikkipaikka säilytetään, sillä alueella on paljon lapsia ja vähän leikkimahdollisuuksia. Hoitovastuiden selkeyttäminen on tarkoituksenmukaista – ongelmana on ollut ennen kaikkea pirstaleisuus: sekä istutettua että luontaista kasvillisuutta eri hoitoluokissa. Aluetta käsitellään kokonaisuutena yhdessä suojaviheralueen 46184 kanssa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Työn kuluessa rajattiin hoitoluokkia todellisuutta vastaavaksi: vain aktiivisen käytön kenttäalue ja Klaukkalantien suuntainen reitin varsi ovat A2-aluetta. Leikkipaikalle tehdään kunnossapidon toimien yhteydessä kapea, sora-pintainen kulkuyhteys myös Pakilan rantatien suunnasta. Kehä I:n suuntaiset, istutetut kasvillisuusalueet on säilytettävä A3-hoitoluokassa. Niittyalueet hoidetaan säännöllisillä vuosittaisilla niitoilla. Luonnonhoitosuunnitelmaan kirjataan tarkemmat tavoitteet puuston hoitamiseksi.

Ylläpidossa huomioitavaa

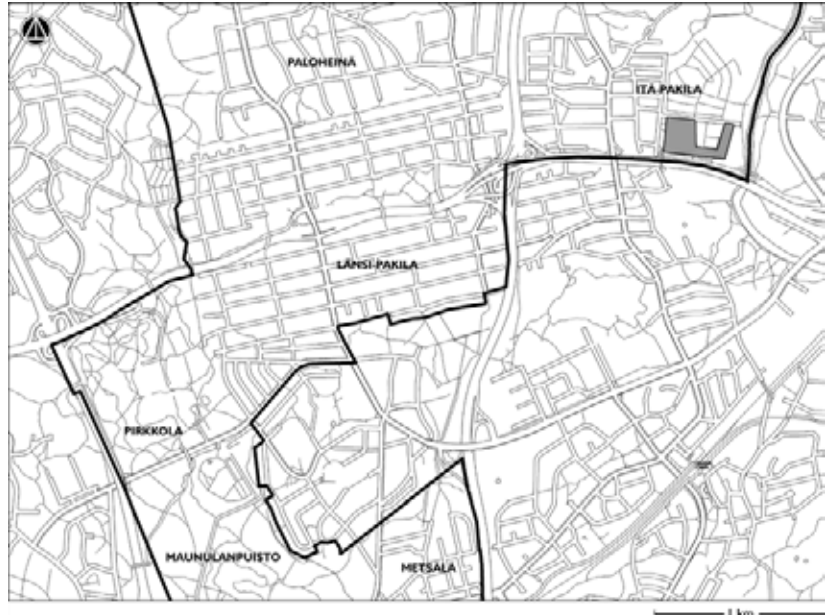
A2-hoitoluokan alueella olevan ojapainanteen penkereet on siistittävä kaksi kertaa kesässä.

Näkymä pohjoislaidan leikkialueelle ryhmäpuutarhan kulmalta.

107. KLAUKKALANPUISTON RYHMÄPUUTARHA

pinta-ala 51 078 m²
 rekisterinumero 46179
 hoitoluokka -
 osoite Pakilan Rantatie
 kaavamerkintä M (maa- ja
 metsätalousalue)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Auli Hietakangas
 luonnonhoidon
 kuvio -

Näkymä ryhmäpuutarha-alueelle lännestä.

Kohteen kuvaus

Klaukkalan ryhmäpuutarha-alue sijaitsee Kehä I:n ja Vantaanjoen kulmauksessa. Liikenteen melu on estetty melko tehokkaasti meluvalleilla. Pakilan rantatien varrella ovat ryhmäpuutarhan pysäköinti- ja jätehuoltoalueet. Hoitoluokitamattoman ryhmäpuutarha-alueen kunnostusajankohdasta ei ole tietoa. Vuonna 2002 vaihdettiin huoltorakennuksen katto sekä kunnostettiin muun muassa suihkut ja lämpöpatterit. Asukkailta ei ole tullut aloitetta alueen yleisestä kunnostamisesta. Alueen sisällä on sorapintainen pelikenttä.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Siirtolapuutarha alue pysyy käyttökuntoisen ja siistinä tarjoten puutarha-harrastusmahdollisuuden.

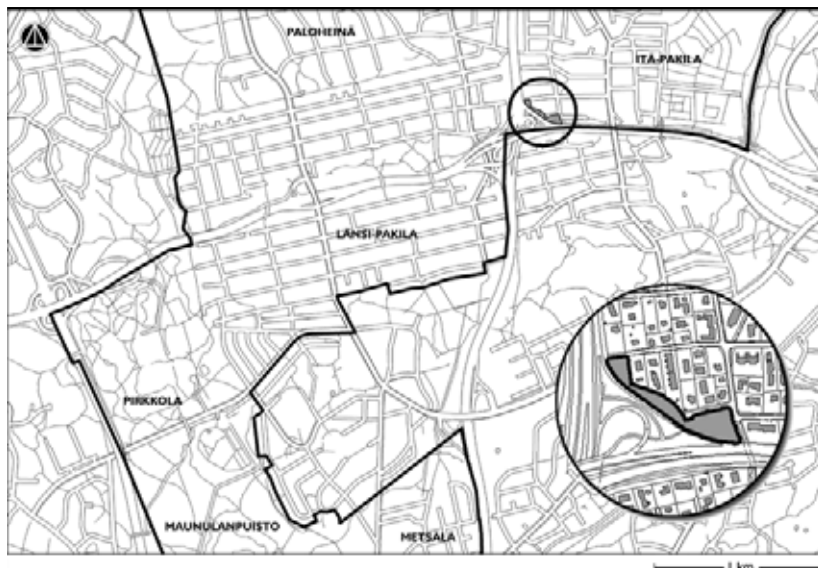
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Kunnostustarpeet selvitetään ja suunnitellaan kunnostus tarpeiden pohjalta.

Ylläpidossa huomioitavaa

Puusto on pidettävänä elinvoimaisena poistamalla huonokuntoisia puita tarvittaessa.

108. MUURIMESTARINTIE, TUUSULANTIE SUOJAVIHERALUE

pinta-ala	5 032 m ²
rekisterinumero	46182
hoitoluokka	C3
osoite	Koulutuvantie, Taulutie
kaavamerkintä	EV (suojaviheralue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	-
luonnonhoidon	-
kuvio	-

Kohteen kuvaus

Kehä I:n ja Tuusulantien risteyksessä, osittain meluaidan suojassa oleva suojaviheralue on kasvillisuudeltaan monimuotoinen. Luontaisesti syntynyt puusto on monilajista ja eri-ikäistä. Meluaidan vierelle on istutettu mm. männyjä ja isotuomipihlajaa. Alueelle toivottiin lisäksi istutettavan sopimusviljelypuita yleisten töiden lautakunnan jäsenen aloitteesta, mitä varten laadittiin suunnitelma keväällä 2002. Istutustyöt tehtiin syksyllä 2002 ja puulajina oli tammi. Suojaviheralueella Koulutuvantien risteyksessä on muuntajarakennus ja alueen poikki kulkee asfalttipintainen, valaistu kevyenliikenteenreitti alikulkuun. Alueelle ei ole laadittu vielä luonnonhoitosuunnitelmaa.

Näkymä Koulutuvantien päästä kohti Kehä I:stä.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Suojaviheralue on yleisilmeeltään siisti ja istutuksista ja luontaisesti syntyneestä puustosta kehittyä liikenteen haitoilta suojaava monilajinen metsäkokonaisuus.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

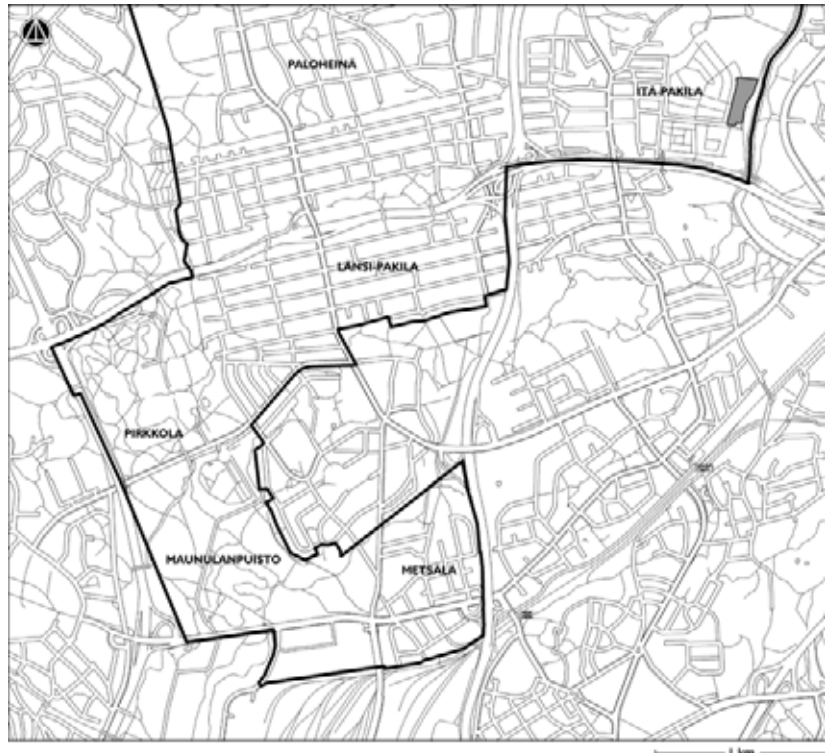
Laaditaan luonnonhoitosuunnitelma ja hoidetaan luonnonhoidon menetelmin.

Ylläpidossa huomioitavaa

Istutettujen tammien kasvuunlähtöä ja tuentoja tarkkaillaan muutaman vuoden ajan.

109. PAKILAN PUISTO, VIJELYPALSTA-ALUE

pinta-ala 23 420m²
 rekisterinumero 46183
 hoitoluokka B1
 osoite Pakilan Rantatie
 kaavamerkintä P (puisto)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija -
 luonnonhoidon -
 kuvio -

Näkymä viljelypalsta-alueelle etelästä.

Kohteen kuvaus

Pakilan viljelypalstayhdistyksen hoidossa oleva peltoalue kuuluu Pakilan rantapuistoon (puistotunnus 46010). Alueella on lukuisia ojia, jotka viettävät kohti Vantaanjokea.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

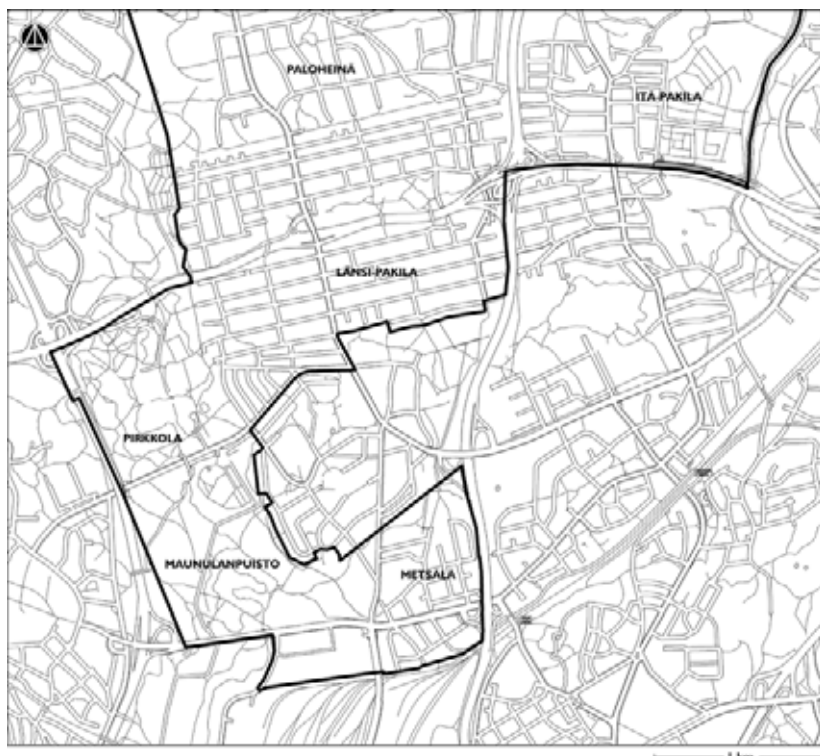
Tavoitteet

Viljelypalstat tarjoavat mahdollisuuden puutarhaharrastukseen.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Pakilan puiston viljelypalsta-alueen peruskorjaustarve ja toivomukset selvitetään. Suuret puut sekä kivituhkapintaiset käytävät hoidetaan noin viiden vuoden välein. Niittyalueesta olisi mahdollista tarvittaessa kunnostaa lisää palstatilaa, muutoin niittyä hoidetaan vähintään kerran kesässä tapahtuvalla niitolla.

I 10. MUURIMESTARINTIE, KLAUKKALANPUISTO SUOJAVIHERALUE

<i>pinta-ala</i>	13 833 m ²
<i>rekisterinumero</i>	46184
<i>hoitoluokka</i>	A3 (5 173m ²) C3 (8 660 m ²)
<i>osoite</i>	Klaukkalantie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojavierhalue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Pertti Jääskeläinen
<i>luonnonhoidon</i>	
<i>kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Suojavierhalue on kaistaleena Kehä I:n varrella ja kasvillisuus on pääasiassa tiheäänistutettua meluvallien pensastoa (ruusut) ja puustoa (kuusi). Suojavierhalue liittyy läheisesti viheralueeseen 46059, jolta alueelle jatkuu valaistu, talvikunnossapidetty asfalttikäytävä. Luonnonhoitosuunnitelmaa ei ole vielä laadittu.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Aluetta käsitellään kokonaisuutena yhdessä viheralueen 46059 kanssa. Kasvillisuus säilytetään siistinä ja tiheänä suojavierhalueen kasvillisuutena.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoitoluokkien rajauksia tarkistettiin jo työn kuluessa. Jatkossa hoitotaso pyritään muuttamaan C3-luokkaan lukuun ottamatta meluvallia, joka on pensasistutuksineen säilytettävä A3-luokassa. Luonnonhoitosuunnitelmaan kirjataan tarkemmat toimenpiteet puuston hoitamiseksi.

Suojavierhalueen monikerroksista kasvillisuutta.